

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 185

16 TRANG 20 TI

TUẦN LỄ TỪ 14-10

ĐẾN 21-10-1971

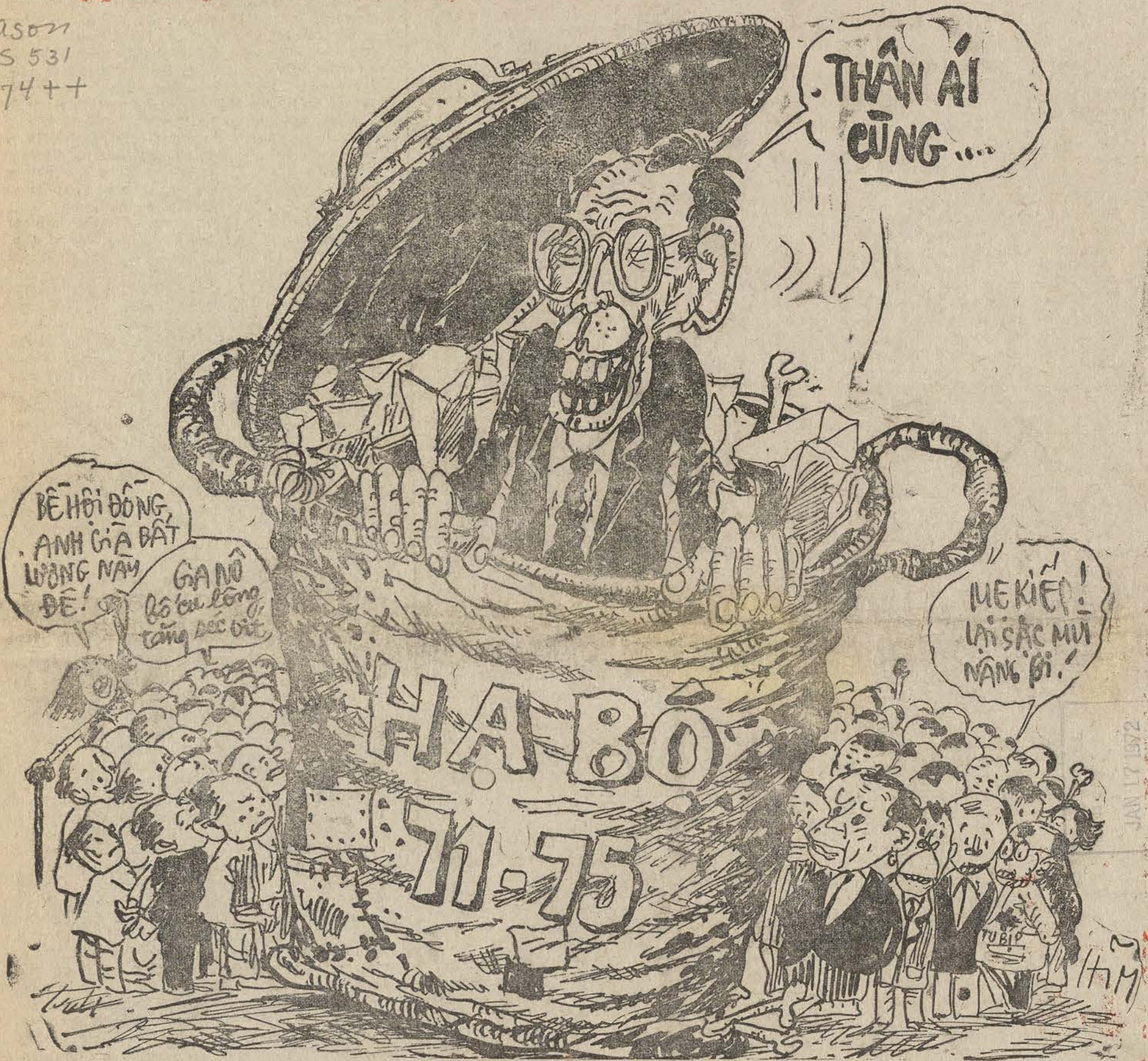
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NÓI : 93801

wason
DS 531
C74++

JAN 17 1972
LIBRARY

VINH NHỤC CỦA NGÀY «LÊ ĐĂNG QUANG»

Tại các nước khác, ví dụ Hoa Kỳ, ngay vào đêm ngày bầu cử, sau khi cuộc kiểm phiếu vừa chấm dứt, mặc dù chỉ căn cứ vào kết quả tạm thời, ứng cử viên thất cử cũng vội vàng đánh điện chúc

mừng sự đắc thắng của đối phương. Và lần lượt các nguyên thủ quốc gia trên thế giới kẻ trước người sau, đánh điện chúc mừng người thắng cử. Nhất là khi kẻ thắng lại là một Tổng thống tái đắc cử, thì sự chúc mừng càng mau mắn bội phần.

TT Thiệu đã tái đắc cử với tỷ lệ 94,36%, nhưng 10 ngày sau khi kết quả tạm thời được công bố, vẫn chưa có một vị nguyên thủ quốc gia nào đánh điện mừng.

Cả thế giới thân hữu còn đang đợi thái độ của TCPV

xem cuộc bầu cử nhiều tai tiếng ở Việt Nam có được hợp thức hóa không, rồi mới chúc mừng để khỏi bị «hố».

Cả nước Việt Nam còn đang đợi thái độ của TCPV xem cơ quan tư pháp này có thực sự độc lập không?

Điều mà cả mọi người phải ngại cho cuộc bầu cử ở VN, chính là cái tỷ số đã chúng đi bầu quá đông, và tỷ số phiếu hợp lệ dành cho liên danh Dân Chủ tới 94,36%, một tỷ số suýt soát với nền dân chủ ở... Phi Châu! (Soudan).

Thế nhưng, hôm vừa qua đây, TT Thiệu đã lên đài truyền thanh và truyền hình ca tụng những tỷ lệ đáng nghi ngờ kể trên. Làm như đó là một thành công đáng hãnh diện, chứ không phải là một điều nhục đáng cúi mặt.

Và vì coi kết quả cuộc bầu cử 3-10 như 1 điều đáng hãnh diện, nên mặc dù TCPV chưa hợp thức hóa cuộc bầu cử, nghe đâu chính phủ đã đang chuẩn bị một lễ «đăng quang» rất lớn, để xứng đáng với kết quả to lớn của

cuộc bầu cử.

Dù cuối tháng này được TCPV hợp thức hóa, Tổng thống và Phó TT tân cử có nên nhậm chức bằng một lễ «đăng quang» đồ sộ và tốn kém không?

Sự vinh quang của một ông Tổng thống, và của cả một dân tộc, không phải ở hình thức của một lễ «đăng quang» lớn hay nhỏ.

Một cặp trai gái nhiều tai tiếng mà còn tổ chức lễ cưới linh đình, chi tổ cho thiên hạ đàm tiếu,

C.O

LẠI CHUYỆN CẢI TỐ

Theo thông lệ, nhiệm kỳ mới của một Tổng thống thường được mở đầu bằng màn "cải tổ nội các". Sự cải tổ này cần thiết vì nó có tác dụng như một thứ trang điểm cho chế độ.

TT Thiệu oanh liệt tái đắc cử với kết quả thần sầu 95 phần trăm. Do đó, lại càng không thể thoát khỏi một sự cải tổ như sau này. Cải tổ để đánh dấu một thắng lợi lớn. Cải tổ để chứng tỏ rằng nhiệm kỳ mới, kết quả mới thì nhân sự cũng phải mới.

Ngoài ra, cải tổ cũng còn để đền đáp thịnh tình của những "công thần" đã nỗ lực bành vực cuộc độc diễn và đá văng bọn ngoan cố đối lập ra xa hàng vạn dặm.

Chính vì đánh hơi thấy có mùi cải tổ như vậy nên một số chính khách, những nhân tài thường được đời mệnh danh là "đối lập cuối, đón gió, cò mới, Jeannot..." đang những những chạy ngược, chạy xuôi để chứng tỏ là "cò em ở cõi đời này đây, em đã từng bành vực cùng mình cuộc độc diễn là hay ho nhất thế giới, em đã từng chịu bời thêm thì bọn đối lập, từng chụp hàng tá mũ Cộng sản lên đầu chúng khiến chúng không ngóc đầu lên nổi... vậy, Người hãy cho em được ngoạn một miếng xương cải tổ."

Vị tân Tổng thống hẳn phải mỉm cười vì những lời kể lẽ thâm thiết trên và cuộc cải tổ sẽ không thể tránh khỏi được. Việc quan hệ hiện tại là sẽ chọn vị công thần nào cho vào chân tể tướng? Việc này thật khó vì đương kim tể tướng cũng có công lớn trong việc làm ông Phó dự khuyết cho cuộc độc diễn, nay chẳng lẽ vô cớ lại bưng đi để thay người mới vào? Mà không thay người mới thì cuộc cải tổ vẫn còn cũ, không được đẹp cho lắm. Thế nên, TT Thiệu đang hết sức phân vân.

Tân TT càng phân vân thì những anh chính khách chạy cò càng ra sức hoạt động. Theo dự luận thì, cuối cùng, thế nào TT cũng làm một phát hy sinh ông Phó dự khuyết của mình để đưa một ông mới vào. Có tin, 3 nhân tài có thể được Tổng thống "đắc cử" Nguyễn Văn Thiệu mời vào chức tể tướng là các ông Nguyễn Văn Bình, Nguyễn Ngọc Huy và Trần Văn Lâm. Ông Lâm đang làm Ngoại trưởng trong chính phủ Trần Thiện Khiêm, tài ba ra sao, mọi người đã rõ. Còn hai lãnh tụ của Phong trào "Quốc gia Vị Tiên", một phong trào nổi tiếng về tài "đối lập cuối". Nhân tài Huy vừa rời lại gồng mình bành vực cuộc độc diễn và kết tội "tất cả những ai chống lại cuộc độc diễn đều là CS!".

Những nhân tài ấy mà nhẩy ra tạt nước thì không hiểu tương lai chiếc ghế quốc gia này sẽ trôi về đâu? Và nếu TT Thiệu có ý dùng các bố ấy trong cuộc cải tổ sắp tới thì có lẽ Tổng thống đứng nên cải tổ nữa lại hay hơn. Vì cải tổ như thế chỉ đem lại sự chống đối và bất mãn trong dân chúng. Nhiệm kỳ mới của Tổng thống cần ổn định hơn là thường xuyên rối loạn vì những cuộc chống đối của dân chúng.

Hơn nữa, cải tổ phải đi kèm với "cải tiến", tức là phải làm cho nội các mới khá hơn, xứng đáng hơn nội các cũ. Cải tổ không có nghĩa là thay những người tệ hại vừa vừa bằng những người quá tệ. Cải tổ lại càng không phải là một hình thức để trả ơn nhau, để chia chác cho nhau miếng dính chung.

Đất nước này sẽ không thể khá được nếu vẫn còn những cuộc cải tổ như thế.

đam anh đời lập với nhà nước dân em đời lập với nhà bếp

NGÂN SÁCH NĂM 72

Trong Thông điệp Tổng Thống "đắc cử" Nguyễn Văn Thiệu vừa gửi tới Quốc Hội, có kèm theo Ngân sách Quốc gia 1972.

Theo ngân sách mới, có 6 tỷ rưỡi bạc tăng cho Quân phí, 6 tỷ cho ngân khoản Y tế, Giáo dục, 6 tỷ dành cho chương trình Người Cây có ruộng. Ngân sách QG năm 71 kể cả phần bù tức là 267 tỷ, năm 1972, được tăng lên 294 tỷ 786 triệu, tức tăng 28 tỷ 786 triệu, chiếm 10 phần trăm tổng số Ngân sách QG. Ngân sách Quốc Phòng tăng 6 tỷ rưỡi, tức là chiếm 160 tỷ bạc. Số tăng này, theo TT Thiệu, chỉ để trang trải lương lậu, tiếp liệu và cải thiện vấn đề xã hội cho binh sĩ.

Trong khi đó, viện trợ Mỹ năm 72 được ghi nhận tăng 1 tỷ tức tổng số 15 tỷ. Con số tuy tăng nhưng thực tế đã giảm khá nhiều vì số tiền này được tính theo hối xuất 275 theo luật hối đoái song hành. Do đó, số thiếu hụt của Ngân sách QG năm 72 là 56 tỷ 277 triệu bạc! Một con số đe dọa đối với dân chúng.

Từ lâu nay, năm nào Ngân sách Quốc gia cũng có một sự thiếu hụt vĩ đại và sự thiếu hụt này luôn luôn đổ vào đầu dân chúng. Hết kiệm ước, song hành, phần xuất ra quân, lại tới biện pháp kinh tài 7 món. Dường như không khi nào nhà nước không nghĩ ra những sáng kiến làm dân chúng ngất ngư.

Năm 72 tới đây, với con số thiếu hụt tới 56 tỷ 277 triệu bạc, chắc hẳn dân chúng sẽ lại phải "cờ ra mà gánh", và nhà nước, qua tài ba xuất chúng của Tổng Ngạc, chắc sẽ lại tương ra hàng loạt sáng kiến kinh tài khác không thua gì các sáng kiến loại song hành, kiệm ước như cũ. Nhưng không hiểu rồi đây mọi người có còn phân vân mà xuất ra quân nữa chăng?

Quốc gia này sở dĩ còn thời thóp sống được là nhờ "phân xuất" của dân chúng, phần khác nhờ khoản viện trợ Mẽo. Nhưng một ngày kia, dân chúng sẽ hết phân và Mẽo có thể hết viện trợ thì không hiểu những nhân tài lãnh đạo, những nhân tài kinh tế ở Tổng Ngạc sẽ xoay sòrasao?

Người ta có thể ví quốc gia này như một gia đình nghèo lại gồm những kẻ lười biếng, chỉ biết ăn bám vào kẻ khác mà không biết làm lụng để tự lực cánh sinh. Người chủ nhà luôn luôn ý lại vào kẻ bên ngoài, ăn tiêu phung phí mà không nghĩ gì tới tương lai cả.

TT Thiệu trong cuộc độc diễn vừa rồi đã bắt chấp dư luận chống đối của quần chúng và tuyên bố sẽ chỉ từ chức khi nào Mỹ cúp viện trợ. Như vậy là viện trợ Mỹ đã quyết định tất cả. Còn viện trợ Mẽo thì còn cố gắng làm TT, cố gắng yêu nước, cố gắng chống Cộng cứu nước.

Cũng may, Mẽo đã không dám cúp viện trợ nên TT Thiệu vẫn tiếp tục công cuộc độc diễn, vẫn mạnh dạn chỉ ra những món tiền lớn lao cho cuộc độc diễn đó. Và bây giờ, Tổng Thống đã được "đắc cử" với tỷ số vĩ đại 95 phần trăm. Nhưng để bù đắp vào cái kết quả phi thường ấy, dân chúng đang phải "cờ ra chịu cảnh gạo và thực phẩm đua nhau lên giá.

Thành ra, cuộc độc diễn tốn kém và đạt tới kết quả cao bao nhiêu thì dân chúng lại phải hy sinh nhiều bấy nhiêu. Ngay từ bây giờ, mọi người hãy chuẩn bị đồng khổ để dành tiền đóng thuế cho ngân sách năm 72 sắp tới.

Nixon đại đế... sám hối

Nixon đại đế đã từng khen ngợi Sếp là "một nhà lãnh đạo tài nhất Đông nam Á. Thế mà mãi đến nay, trái với lệ thường, đại đế và các đồng minh ruột thịt như Anh, Úc, Nhật, Thái, cả Đại hàn nữa, cũng chưa dám đánh điện mừng Sếp đắc cử vô cùng vẻ vang với tỷ lệ hồi đầu 91,50%, bốn hôm sau lại leo thang lên đến 94,3 0/0. Tại sao? Tại sao đại đế Nixon là người gồng mình nâng đỡ Sếp, lại chưa chịu gọi lời khen ngợi, mà nỡ để cho Tổng thống xứ mọi Phi châu Côte d'Ivoire (trên 3 triệu dân), qua mặt, đi tiên phong, đánh điện mừng Sếp "tút xuyết"? Thì có gì khó hiểu đâu, những thành "chế" sau đây đã làm cho thiên hạ khiếp đảm, kể cả Nixon đại đế và các đồng minh:

1— Tỷ lệ 94,3 0/0 là một tỷ lệ cao hơn cả nhà chọc trời Empire State ở Nữ Uớc, và trên thế giới, chưa có một Tổng thống nào đạt được. Đó là một kỷ lục vô địch thế giới.

2— Sếp đã khéo dùng bọn gia nô như lão Ngạc, các dân biểu Hoàng Thông, Nguyễn Văn Thống, Mạc Giao v.v. để cho ra đời điều 19 khoản 7 luật bầu Tổng thống "mời" các đối thủ đi chỗ khác chơi, một cách rất là "hợp luật". Đó là một kỹ thuật tân kỳ mà không có nhà lãnh đạo nào trên thế giới dám xài đến trong một chế độ "dân chủ".

3— Sau khi đã loại rất "hợp pháp" các đối thủ, Sếp biến hóa tài tình cuộc bầu TT thành một cuộc trưng cầu dân nhiệm và dân ý, mà không cần sửa sang Hiến pháp. Sự kiện đó chứng tỏ Sếp là một luật gia lỗi lạc, đi trên hiến pháp một cách tài ba, khiến các ma giáo sư Nguyễn Văn Bình, Nguyễn Ngọc Huy, cũng phải khua chiêng gõ mõ tôn làm sư phụ. Và không nhà lãnh đạo nào trên thế giới dám làm, trong một chế độ "pháp trị". Nên nhớ rằng Pac chung Hy của Đại hàn, muốn tự lưu nhiệm cũng phải sửa Hiến pháp!

4— Mặc dầu điều 19 của Luật bầu cử qui định phải có Ủy ban vận động tranh cử Trung ương, và điều 24, khoản 2 nói đến danh ứng cử viên được nhiều phiếu nhất sẽ được tuyên bố trúng cử" nhưng Sếp không cần lập ban vận động, không cần áp dụng điều 24, cứ in hăng hà sa số truyền đơn bịch chương cho dân chúng có thật nhiều dịp suy gẫm. Dân chủ và cử tuyên bố đắc cử, khi thì 91,50% khi thì 94,30% đoạt kỷ lục thế giới. Khi đã quyết làm thì làm, mắng phũ những lặc lặc luật pháp. Trên đời để có mấy tay?

5— Mặc dầu dân chúng, các tôn giáo, đoàn thể, đại diện dân cử, sinh viên học sinh có chống đối, Sếp vẫn tiến tới, và can đảm ra lệnh cho cảnh sát cứ "pho" ngay vào đám biểu tình chống đối. Trên thế giới, có ai dám ra lệnh như Sếp?

Bởi vậy, khi nghe tin Sếp đắc cử vẻ vang 91,50%, đại đế Nixon đã phát rết. Và lúc nghe tỷ lệ đoạt chức vô địch thế giới 94,30%, đại đế vừa run, vừa sợ, vừa sám hối. Đáng lý đại đế phải nhìn nhận rằng Sếp là một người tài nhất thế giới, một "siêu nhân" như Fernades Hiếu vừa xác nhận tại Hạ viện, mới đúng với những tài ba xuất chúng đó. Vì mất thì giờ để sám hối cho cái lỗ lời chỉ khen Sếp tài nhất Đông nam Á, nên đại đế không có thì giờ đánh điện ngợi khen. Và Tổng thống xứ mọi Côte d'Ivoire, lợi dụng cơ hội đó ngân năm một thuở, đã nhanh nhẩu khen trước... Sự thật chỉ có thế thôi.

CHIA VUI

Được hồng thiếp của Ông Bà ĐÀO VĂN TRUNG báo tin ngày 16-10-71 (28-8 Tân Hợi) sẽ làm lễ Vu Quy cho thứ nữ:

Cô ĐÀO THỊ NHƯ NGỌC

đẹp duyên cùng

Cậu NGUYỄN HUÂN TƯỞNG

Thành thật chia vui cùng Ông Bà TRUNG.

Xin cầu chúc cho hai cháu NGỌC - TƯỞNG trọn đời Hạnh Phúc.

Ô. Bà NGUYỄN VĂN MINH và Tòa Soạn CON ONG

Bác Ma?

Bàn tay 5 ngón của ông ngân khố Phan Thiết

Theo thông lệ của nhà nước quy định, cứ mỗi đầu tam cá nguyệt thì gia đình lính chết trận cũng như anh em lính cụt lính què lại có quyền vác sớ đi lính tiền hưu tại các ty Ngân khố! Tại Phan Thiết dĩ nhiên cũng thế. Nhưng có điều không may cho các thành phần kể trên tại tỉnh này, là tại ty ngân khố ở đây có 1 ông công chức mắc tật ăn bần rất là 1 sự xấu thói. Bởi ông có quyền nhận sớ của bà con anh em đưa vô để làm thủ tục phát tiền, nên ông đâm ra có quyền hành rất lớn, ông muốn cho ai lãnh trước lãnh sau tùy ý chứ cóc cần phát theo thứ tự gì ráo trời. Sự kiện này đã giúp ông này ra 1 sáng kiến làm tiền rất lý thú: Mỗi lần có ai đưa sớ tới, ông bèn âm thầm đưa 5 hoặc 3 ngón tay lên, tùy theo số tiền của người sẽ lãnh nhiều ít. Đó là ám hiệu đấy, mỗi ngón tay của ông có ý nghĩa là 1 bô cả phê thuốc lá. Kể nào ngoan ngoan ô kê sẽ được ông lo thủ tục phát tiền cấp kỳ, dù tới trễ. Vô phúc cho ai ngoan cố không chịu thông cảm cái ám hiệu thiêng liêng này thì... cứ việc ngồi chờ đấy, không lâu đâu, chỉ đôi ba bữa rồi thế nào cũng ảnh đủ không thiếu một xu mà sợ.

Nghe nói sau mỗi kỳ phát tiền như thế, ông công chức tận tụy của Ty Ngân khố Phan thiết rất

vui mặc đầu ngón tay ông thường bị sai khớp cả vì làm "ám hiệu" nhiều quá.

Chi có dân đen lãnh đủ

Theo tin bọn C.O được biết, mấy bữa nay các đảng nhân viên phòng hành chánh tài chánh của viện Hạ Bộ đều làm việc phờ người. Lý do, họ phải lo gấp giấy tờ thủ tục để kịp thời làm lễ phát lương cho gần 300 đào kép sân khấu, cả mới tuyển dụng lẫn sắp bị sa thải vào cuối tháng mười này.

Bởi làm việc cực nhọc quá nên dường như họ cũng đã chửi thề hơi nhiều. Dù chỉ là 1 sự chửi lén. Vì theo đúng lý ra họ không phải khổ cực như thế. Hiến Pháp 9 nút của Anamta bây giờ không hề có khoản nào cho phép viện Hạ Bộ được quyền có một lúc 2 ẽ kíp đào kép ăn lương hết trời. Chỉ khi nào ẽ kíp cũ đã bị chính thức đá văng ra khỏi cửa, ẽ kíp tân tuyển mới có quyền nhảy vào thế chỗ, ăn lương. Vì tiền lương phát cho các đào kép không phải từ trên trời rớt xuống khơi khơi, mà do dân đen đóng góp học máu mồm. Việc cho cả 2 ẽ kíp đào kép kép lương trong 1 tháng chẳng những trái với Hiến pháp mà còn là một hành động hút máu của dân nữa. Xưa nay chỉ có giống ma cà rồng mới có thói hút máu; chứ nhà nước ta, quốc hội ta vốn toàn những người văn minh có học cả thì lẽ nào lại đi bắt chước cái thuần phong mỹ tục của ma cà rồng như vậy được, bần thiú quá!

Chuyện vui máy ông bô Lão

Không ngờ cuộc bầu bán các chức việc cho văn phòng thường trực của viện Cầu Mống năm nay lại xảy ra một chuyện rất vui, chứng tỏ quý vị bô lão tuy tác phong luôn uy nghi táo bón nhưng cũng có óc tiểu lâm và chửi đời ra rít như ai.

Trước hết là cụ Thượng Huyền, nhờ màn độc diễn mồm sớt Vua ta đã chiến thắng oanh liệt với số phiếu tín nhiệm rất cao. Sự việc này chứng tỏ các bô lão muốn gián tiếp trả lời cho Vua ta biết rằng viện Cầu Mống đoàn kết nhất trí ghê lắm, không giống như đảng viện Hạ bộ đâu, đừng có tư ông đóng địa mà ham!

Tiếp theo đến pha chửi gia nô công khai của bô lão Trương Tiến Đạt. Nghi tội nghiệp cho 2 đảng trưởng phụ khả kính Nguyễn văn Ngải và Trần ngọc Oánh, chẳng hiểu bữa đó chót ăn mồm ăn muối ở đâu mà bỗng dựng lại lên tiếng ca tụng "sự chiến thắng vĩ đại của 4 không" rất là đại dốt. Người khoái nhất về màn chửi bới lửa lò này có lẽ là ông già Bất Lương đảng viện Hạ Bộ, vì ít ra ông cũng biết thêm được 1 số đồng chí đề sau này tiện bề giao du thân mật.

Khó hiểu nhất là câu nói móc máy của bô lão Phạm biểu Tâm. Trước việc đau lòng bô lão Đặng văn Sung bị bô lão Trần quang Thuận đá văng khỏi chiếc ghế chủ tịch ủy ban Ngoại giao Thông tin, bô Tâm bèn cười 1 phát rất đều trước khi đi một đường phụ đề số siên: "Đầu sao thì cả 2 ông cũng đều biết nói tiếng Ang lê!"

Bọn C.O ngửi mãi vẫn chưa thể nào đoán ra được cái thâm ý của câu nói trên. Vì hình như trong kho tàng văn học bình dân của Anamta bây giờ, tiếng Ang Lê cũng như tiếng Đức còn có 1 ý nghĩa khác, không được đảng hoàng đứng dẫn cho làm. Không lẽ 2 cụ bô lão khả kính Sung, Thuận đều biết rành tiếng Ang Lê theo nghĩa của nền văn chương bình dân thật sao?

Và cuối cùng, bọn C.O dùng kính lúp soi mãi bản danh sách tân văn phòng thường trực viện Cầu Mống mà không sao tìm thấy tên của hiệp sĩ thành Rô Ma Hoàng thế Phiệt mí lị Rùa Vàng Hoàng Kim. Quý đầu quả. Bèn thờ dài lấy làm một sự thất vọng dùm cho Vua ta!

Các chính khứa bắt đầu "rét"?

Trước ngày độc diễn 3-10, các anh em lính què và một số chính khứa đã chề me sừ Xún Răng là "rét", cóc dám ti toe hoạt động gì.

Những tướng các chính khứa đó sẽ phải hăng tiết canh vịt hơn là ông Xún Răng, sẽ "đánh" một trận đê đê; ngõ hầu danh từ "chính khứa" được xóa bỏ từ nay. Ai dè, đúng ngày 3-10, các bô cứ việc trùm mền ngủ kỹ, bỏ mặc các em cháu học trò thò lò mũi xanh chạy tới chạy lui không tìm ra cách nào a la sô vô phòng phiếu đê mà phá đám.

Thế rồi, thừa thắng xông lên, các chính khứa ngủ luôn một hơi cả chục ngày đêm liền cho bô ghét, không còn thấy tuyên bố tuyên mẹ gì hết ráo!

Có kẻ tò mò, mới tọc thử vài cái mền lên xem, hí chao ơi, thì ra mấy sừ chính khứa nhà ta đang lên cơn "rét", nằm rên hừ hừ...

Khách bàng quan bèn hỏi "thế nào, còn đối lập đêp lối nữa hay thôi?". Chính khứa mắt nhắm mắt mở chấp tay vái như té sao "Dạ, thôi thôi, tấm lòng đối lập từ nay xin chừa..."

Rõ thật là tội nghiệp!

Lính què cũng sang số "đe"

Cũng trước ngày 3-10, có thể nói anh em lính què là đạo quân xung kích chống độc diễn, chống hăng hơn cả hành tòi. Một số anh em hăng đến độ đã tự thêu đê cúng đường... thế nhưng bị giờ xem chừng các anh em có vẻ hết

ham rồi. Bị giờ, qua những lời phát ngôn của lính què anh Đình trung Thu, thì anh em đã sang số "đe", không thêm nhào đê cái vụ 3-10 khó nuốt nữa, mà bắt đầu trở lại a la sô me sừ Tổng Đổng.

Chắc hẳn đây là anh em lính què áp dụng chiến thuật quân sự "buông rắn, nắn mềm, đê may ra có vớt vát được tí nào chăng?

Chung quy chỉ có ông Tổng Đổng là đau như hoạn, chẳng phải đâu lại phải tại, hay nói một cách khác, ai ăn ốc đầu không biết, đê cho ông sắp sửa phải đê vô! Coi bộ cái ghế ông ngồi bắt đầu rung rinh rồi, ẽ rằng nó sẽ xum bô chề sau lễ đăng quang của đức Dzua! Cũng nên!

Tranh chức "nổ ra quan"

Suốt bốn năm qua, cái chức "nổ ra quan" (đê khỏi phải nhắc tới quân gia nô mặc cỡ quá) ở nhà Hát là do Cụ bất lương nắm giữ.

Công việc không mấy nặng nhọc, chỉ cần lặc chuông cho kêu, và mỗi lần xảy ra đấu vô mồm sắp đi đến thượng cẳng chân, hạ cẳng tay, thì chịu khó la làng "yêu cầu đồng viện giữ trật tự" "Mời quý đồng viện về chỗ." "Xin quý đồng viện tôn trọng nội quy." Thế là xong rồi! Một buổi đêp trời, "nổ ra quan" được quyền âm 5 xấp đôn đi chu du thế giới, đê ôm về 1 mớ củ sâm hữu tâm bô cho đỡ đau lưng sau những chuyến vát và lái xe đê.

Ấy cũng nhờ các công lao hăn mã đó mà cụ Bất Lương lại được chằm đêp một phùa nữa đê trở vô Nhà Hát, mặc dù dân Phước Long Bà Rá

QUẠT MỒ

đã chán ngấy Cụ còn hơn chán cơm nếp nát.

Nhưng trở vô lần này, Cụ Bất Lương nhà ta cảm thấy cái chức "nổ ra quan" của mình sắp bị vượt tới nơi rồi. Vì chuyện này, có một khuôn mặt "cò mồi" cũng được chằm đêp và đang lăm le ngò vào ghế đê đê "mồi" cho đê. Biết vậy, nên cụ Bất Lương bèn học theo sách "tiên hạ thủ vi cường".

Trong lúc "cò mồi" còn đang im lặng thả m đê đường đi nước bước, Cụ Bất Lương bèn cất giọng ca trước, hết quạt đối lập, lay xoay ra khêu Thượng Bộ, nói tóm lại là đê tỏ lòng trung thành và lấy đêm với Đức Kim Thượng.

Cho tới lúc này, Cụ Bất Lương có vẻ bứt xa đối thủ, tuy nhiên phải trường đê mới tri mã lực, chưa biết từ nay đến ngày bầu bán, ngựa xe đê có còn đủ phong đê tranh nước rút với Ngựa Cò Mồi hay không?

Chỉ sợ vào phút chót, Đê Dzua thích coi tuồng mới, bèn ra lệnh đêp hết các đào kép cũ đi thay bằng toàn đào kép mới, ấy thế là bao nhiêu công trình nâng bi lâu nay bị đê xuống sông xuống biển. Cụ Bất Lương chẳng khác gì đã trắng xe cát biển đông, nhọc lòng mà chẳng ra ông sa thăng!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM
VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đái nóng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Khám phá rừng rợn:

Đảng phú lít được quyền «Tiền trạm hậu tẩu»

DI ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

đối với Quốc Dân Đ.H.

Hạ Bộ Viện chia tam xẻ tứ

• Nếu ông «C» thay ông «L» thì nhất định sẽ có tiến bộ.

SẼ GHÈNH (TĐ) Theo nguồn tin từ toa lét viện Hạ Bộ vừa cho biết, trong tương lai gần đây Hạ bộ viện sẽ chia ra làm bốn năm khối như sau :

- Khối Xã Hội
- Khối Công nông
- Khối Nhà Chùa
- Khối Độc Lập
- Khối Phong Bi (có cái tên huê dạng là Cộng Hòa).

Vấn theo nguồn tin toa lét này, người DB trưởng khối Xã Hội (đối lập) đang chạy đôn chạy đáo để kết nạp đồng chí, nhưng chẳng ma nào chịu gia nhập cả. Trong khi đó khối Phong Bi có cán phải rao hàng vung vít mà coi bộ đã được sự hưởng ứng vô cùng nồng nhiệt của số đông các ông bà dân cư.

Ngoài ra theo phái viên C.O được biết, khối Công Nông đã quyết định đề cử DB. Nguyễn Bá Cần ra tranh chức chủ tịch viện Hạ Bộ cùng với ứng cử viên của khối Phong Bi đưa ra là liệt lão Nguyễn Bất Lương.

Sự xuất hiện chạy đua chức chủ tịch của DB Cần xem ra được bề trên chú ý lắm, bởi vì đầu Lương nay Cần thì cùng đều ở trong hàng ngũ gia nô như nhau cả, họ và đệm cũng lại y như nhau, chỉ có mỗi cái tên cúng cơm là hơi khác.

Nhưng nếu DB Cần mà tóm trúng chức chủ tịch thì viện Hạ bộ nhiệm kỳ mới nhất định phải khá hơn. Vì đang từ ông «en lỳ» (L) trở thành ông «xê» (C) rõ ràng là có sự tiến bộ rồi còn mẹ gì nữa.

Sau lễ độc diễn của Vua ta được xem như đã êm chèo mát mái từ ngót nửa tháng nay, thì toàn dân toàn quân Giao chỉ đều nhận thấy chung 1 điểm lạ : ông Phó im lặng quá ! Cái sự im lặng kỳ lạ của ông Phó khiến người ta lại bắt nghĩ ngay đến chức kêu bằng «Quốc dân Đại Hội» vốn cũng là đũa con mới sanh của ông Phó nhằm mục đích cao đẹp để phá thói «ngày vui thứ nhì» của Vua ta trong bữa 3-10, cũng tự nhiên tít ngời luôn.

Bọn CO tuy không có chân trong tổ chức Quốc Dân Đại Hội này, vì lẽ dễ hiểu là cóc ai thêm mời tụi viết lách nhảm nhí làm chi cho uống phí thì giờ vàng bạc và cà phê

thuốc lá, nhưng bọn CO vì cũng trong hàng ngũ những người không khoái trò độc diễn tề nhạt của đảng tôn vương, nên chót đặt hơi nhiều kỳ vọng vào tổ chức QDDH của ông Phó. Do đó chờ hoài không thấy cái đại hội quốc dân nhúc nhích thêm tí gờ ram nào, bèn bắt mán ra mặt và thất vọng khủng khiếp. Sự bất mãn và thất vọng ghê gớm khiến bọn CO quyết khám phá cho ra sự thật với bất cứ giá nào.

Quả nhiên kiên nhẫn đúng là mẹ đẻ của thành công, người xưa đã nói không trừu : Sau đúng 24 tiếng đồng hồ xông pha vào nơi hung hiểm, bọn C.O đã soang trúng tú đường giây nên được biết sơ di đại hội quốc dân của ông Phó sắp về vườn cứ i ra cóc chịu tiếp tục chuyện động gì cả, mặc dầu không thiếu xăng nhớt là bởi ban chỉ huy cao cấp của đảng Phú lít vừa chấp hành mạng lệnh của bề trên cho phép tiền trạm hậu tẩu bất cứ đũa nào lo le xách đít đến họp ĐHQĐ ở bất cứ đâu, thì dúi cui cứ việc múa lên khện chúng nó chết bỏ không tù tội gì hết mà sợ !

Hay tin trên xong, bọn C.O cứ gật gù khen tài trình thám của mặt vụ phủ Phó quả là giỏi quá.

«LỤT BIỂN» CHƯA TỪNG THẤY Ở ĐÀ NẴNG

ĐÀ NẴNG (13-10) Tin Điện từ Đà Nẵng vừa điện về cho biết : Đêm mồng 9 rạng ngày mồng 10-10 những gia đình ở ven bờ biển vùng Thanh Bồ Đức Lợi, Ngọc Quang, Thanh Bình, Nội Hà, Thuận Thành, Tam Tòa, Thạch Thang, Hà Khê, Thanh Khê đều bị nước biển dâng ngập có nơi lên cao hơn một mét nước cách bờ biển thường ngày trên 100 mét.

Kết quả một số nhà cửa bị sập, đồ vật bị ngâm nước hoặc bị cuốn đi, may mắn không bị thiệt mạng.

Người ta bàn tán cho là một hiện tượng lạ vì xưa nay tại Đà Nẵng chưa hề có một trận «lụt biển» như vậy.

Mặt khác, đã một tháng nay có tin đồn một bà hiện ra tại núi Phước Tường với ba cô con gái cho biết sẽ có một trận lụt ngập đến chân núi Phước Tường.

Nếu quả có một trận lụt như vậy thì chắc thành phố Đà Nẵng không còn ai sống sót.

Nhà Nước sẽ ăn mừng vì phong trào chống đối không thực hiện được những cuộc xuống đường đòi thủ cấp ông Thị Trưởng Khôi ?

những tin tức mới nhất về việc thành lập tân N.C.

□ Công Nông và Cấp Tiến đảng lên hương kỳ này!

Sau cuộc độc diễn Tổng Tông nhà mình thắng về vang, người ta lại được nghe đồn um lên về chuyện thành lập tân nội các. Hậu trường chánh trị lại xôn xao như cảnh nhặng xanh bu quanh 1 bãi kit nát. Bọn đốn gió, bọn chính khứa phòng lạnh, bọn ngáp ruồi lại 1 phen chạy ngang chạy dọc như bọn chó dái. Trong khi đó, vẫn biết rằng chẳng lợi ích gì, về phía dân chúng theo thói quen vẫn ngóng cổ ngóng chờ đợi.

minh độc diễn thì hai đảng này mỗi đảng sẽ có từ hai đến bốn ghế Tổng Trưởng. Anh Tâm Bửu, ngoài con gà chết Đàm sĩ Hiến đang ngồi ở Bộ Lao động cho anh Tâm biểu được giữ lại, anh Tâm còn muốn giới thiệu chú Tân Quốc Khanh, em ruột của anh Tâm vào chức vụ Tổng trưởng Tài Chánh. Chú Khanh thì chỉ đáng làm Tổng trưởng bộ ngồi chơi xơi nước, chứ xứng đáng làm cái mồi gì. Ngoài ra anh Tâm còn định giới thiệu cho Tổng Tông 1 ông đại tá và 1 ông dân biểu, nhưng Tổng Tông vẫn còn nghĩ ngợi.

Về phía Cấp Tiến đảng, dường như được đóp 2 bộ Nội Vụ và Thông Tin. Anh Ba Huy thì được tiến cử giữ Bộ Thông tin, một người khác kỳ cựu trong làng Tân Đại Việt sẽ nắm ghế Nội Vụ. Như vậy thì Cấp Tiến kỳ này vô bờ rồi, tha hồ mà phát triển đảng, tha hồ đấu tranh chính trị trong xa lông có máy lạnh.

Nhưng nghe đâu, ông Lê Văn Tư quan đầu Tỉnh Gia Định lại thêm cái ghế Tổng Trưởng Nội Vụ như đàn bà có bầu thêm của chua. Ông Tư hiện nay được mô tả là người rất có thể lực bên cạnh Tổng Tông nhà mình, người được coi là sáng giá nhất để về chiếc ghế Tổng trưởng nội vụ, nhưng không hiểu Đức Vua có ngó ngang tới vị cận thần này không. Kỳ sau Con Ông sẽ bắt mí toàn bộ danh sách hy vọng được nhẩy vô tân nội các.

PHIẾU BẦU NHIỀU HƠN CỬ TRI?

QUẢNG TRỊ (13-10).— Theo nguồn tin được tiết lộ bởi một cơ quan Hoa Kỳ tại Đà Nẵng thì ở tỉnh Quảng trị số cử tri đi bầu ít hơn số phiếu đã được bầu ?

Được biết hình như vào chiều 3-10 một bản kết quả cuộc bầu cử tại tỉnh Quảng trị làm sẵn do ông H trung tâm trưởng Bình Định phá triển gửi trình về Trung tướng Hoàng xuân Lâm và cách mấy hôm sau ông phó tỉnh trưởng tỉnh Quảng trị liên lạc với một cơ quan Hoa Kỳ tại Đà Nẵng để xin đính chính lại con số vì số phiếu bầu nhiều hơn số cử tri đi bầu.

Mặt khác, tại thị xã Huế và thị xã Đà Nẵng số

Xem tiếp trang 13

Y. K. C. O.

Ta về ta tâm ao ta

Trong bất cứ ngành nào, bọn ba tẩu đều mưu đồ nằm độc quyền. Trong lúc anh em Giao Chỉ thì... chưa làm ra trò trống gì đã tính phần phé qua mặt nhau.

Càng nghĩ càng thấm thía chua xót cho cái dân tộc khốn khổ này tình nghĩa chẳng là cái cơ khí gì hết trơn, cứ vô được bạc là đóp hoàng, đóp lia lịa, đấng cần hay dờ. Nghệ thuật Nghệ thiếc gì hết trôi. Tỉ dụ như phong trào phim ảnh Giao Chỉ đang trên đà lạm phát đến mức kinh khủng.

Vì họ thấy kiếm bạc một cách quá dễ dàng đối với đa số khán thính giả dễ tính nên các hãng phim Anamta cứ sản xuất tười hạt sen bất kể hay dở, nghệ thuật hay không cóc cần miễn hốt được bạc.

Vì thế mà khán giả Việt Nam mỗi lần xem phim VN khi ra về đã phải chửi thề tùm lum và chề dờ ẹt. Bị lừa mãi họ đâm ra chán phim VN, cho nên mỗi lần có phim chương của các chú Ba đem ra chiếu rạp nào thì rạp đó đông nghẹt cứ cái đà này Ba Tẩu sẽ vớ vét hết.

Thật tình mà nói, nhóm Con Ông đã được xem không xốt một phim VN đều có tam chung như trên.

Luy nhiên không phải tất cả đều là «đồ bỏ» dờ ẹt, trái lại cũng còn có một, hai phim rất hay không thua kém gì phim ngoại quốc, từ hình thức đến nội dung, tựa dụ như là:

Người Tinh Không Chân Dung do Hoàng Vinh Lộc đạo diễn và Lê Đá do Võ Doãn Châu đạo diễn đã đưa Đoàn châu Mậu thanh một tài tử thượng hạng. Với vai chính Đoàn châu Mậu đã gây sức động và hồi hộp cho khán giả như đọc truyện Liêu Trai của Bồ Tùng Linh.

Con Ông hy vọng các hãng Phim Ảnh Anamta sẽ thi đua sản xuất những phim có giá trị như Lê Đá để phong trào «ta về ta tâm ao ta» hưởng ứng thật nồng nhiệt.

Thay đổi như thế nào ?

Theo Nguồn tin nghe hơi nôi chớ từ Anh Tâm Bửu (Công Nông Đảng) và từ Anh Ba Huy (Cấp Tiến Đảng) là hai đảng có công nhất trong việc giúp Tổng Tông nhà

NÓI LÃO

mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn dưa lát phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời

VƯƠNG SĨ TRINH

Thượng viện làm việc

Dân chúng lúc này rất theo dõi công việc của Thượng viện: vì đó là cơ cấu duy nhất còn thức tỉnh, còn nói lên tiếng nói của người dân. Hạ nghị viện, nhiệm kỳ này chắc còn tẻ hơn nhiệm kỳ vừa qua, và hơn một tuần họp giữa bốn người tự thú là "bầy khí", "bầy chuột" bốn gia nô muốn lấy thịt đè người muốn lưu nhiệm Nguyễn bất Lương, nên có cũng như không! Tối cao pháp viện, thì có thái độ tránh né trước vấn đề sinh tử của chế độ, đã bị báo chí và những Nghị sĩ Vũ Văn Mẫu, Nguyễn Văn Chức, Trương Tiến Đạt, tại diễn đàn Quốc hội lớn tiếng và nặng nề chỉ trích. Vậy thì dân chúng chỉ còn kỳ vọng vào việc làm của Thượng viện.

Thứ sáu tuần qua, Thượng viện đã bầu Văn phòng. Nhưng trước khi bầu, Thượng viện lại phải nghe những lời nâng bị bị đi của những tên mà Nghị sĩ Đạt đã gọi thẳng là gia nô: Nguyễn Văn Ngải, Trần Ngọc Oánh. Điều đáng buồn cười là một tên vô lương tâm như Nguyễn Văn Ngải, cứ sáng sớm đã có mặt tại tư dinh "đức ông" Nguyễn Văn Kiêu để châu rĩa, mà còn dám kêu gọi đến lương tri của người khác! Thật là vô liêm sỉ hết chỗ nói. Xứ Trần Ngọc Oánh cũng như xứ Ngải, vừa làm một chuyến du hí ở ngoại quốc lâu ngày về (tiền ai) đã vì von ca ngợi màn thủ đàm 3-10 và xin Thượng viện hãy lấy hàng thầu Mỹ RMK làm gương! Những lời nâng bị đã làm buồn nôn cả những người ngồi dự thính. Và ai cũng khoái nhĩ lúc thấy Nghị sĩ Trương Tiến Đạt lạnh chân đá cho hai tên gia nô này những cú đầu đổng, khiến tên thứ ba, Đoàn Văn Lương định nói, nhưng lại thụt lui ngay.

Điều đáng chú ý là trong kỳ bầu Văn phòng này, khối Dân tộc (Hoa sen) nắm được đa số. Cộng thêm vào cái khối vốn có quy củ, có lập trường, có kỷ luật, những phần tử công giáo, có đầu óc tiến bộ như Nguyễn Văn Chức, Trương Tiến Đạt, Nguyễn Đức Quý, chắc chắn Thượng viện sẽ làm được nhiều việc hay. Thật ra, họ đã không để lỡ cơ hội xúc tiến ngay việc thành lập Ủy ban đặc biệt điều tra về màn độc diễn vừa qua.

Đây là giai đoạn hệ trọng cho vận mạng của đất nước. Và chắc chắn trong công tác quan trọng đó, Thượng viện sẽ công khai tuyên bố kết quả cuộc điều tra cho toàn dân biết, và dĩ nhiên là phải trước ngày Tối viện có quyết định về nội vụ. C.O cũng xin đặt nguyện vọng của toàn dân: xin các cụ Nghị cho biểu quyết minh danh khi đúc kết khuyến cáo Tối viện. Hôm nào Tối viện xét tới màn độc diễn 3-10, dân chúng cũng yêu cầu như vậy: với tư cách cử tri, dân chúng có quyền biết rõ tư cách của quý vị, lập trường không úp mở của quý vị, Nghị sĩ cũng như Thẩm phán Tối viện, để biết đã biết vàng, để lưu danh hậu thế. Và minh danh đầu phiếu để chứng tỏ sự can đảm của quý vị trước quần chúng.

Cũng nên nói thêm là trong kỳ bầu Văn phòng này, Nghị sĩ Nguyễn Văn Chức đã mất chức Chủ tịch Ủy ban Tư pháp định chế, nhường chỗ cho một Nguyễn Huy Chiêu, có tiếng "ba phải", "không lập trường"! Thời cụ Chức việc cụ hăng say chống màn độc diễn 3-10 cũng làm cho "người ta" phải, bằng mọi giá, mời cụ đi chỗ khác chơi. Nhưng cụ nên tự an ủi ở Hạ nghị viện, một dân biểu đối lập sáng giá, một luật gia tên tuổi khác, ông Nguyễn Khắc Tân, cũng vì hăng say chống điều 10 khoản 7 và màn độc diễn mà ông ta đã tố cáo trước đó (trong buổi diễn thuyết, hình như hồi tháng 2 tại Hội Lion), nên đã hy sinh luôn cả chức vụ dân biểu "La loa xe la loa": tiết tháo của các ông khác tiết tháo của ông già Gãi háng, thì làm sao cũng đi I đường được? Ông "đắc cử về vàng", thì 2 ông phải thất cử chứ!

Già mà còn ham

Trong 4 buổi họp liên tiếp từ 4-10 đến 8-10 các cụ nghị đồng tâm khoa đã thân tặng nhau khá nhiều danh từ bằng tiếng Đức mà không đi đến một thỏa hiệp nào trong việc chọn cho Bất Lương liệt lão 2 người phụ tá vào văn phòng tạm thời.

Chẳng biết liệt lão ăn phải bùa mê thuốc lú gì mà lúc thì tác khẩu như ngấm hột thì lúc thì lại nhai như chó nhai lá... đã làm cho các trẻ nit sơ sanh và các em bé bốn tuổi lắc đầu quầy quậy, "hiền" như cậu bé con hột mít bốn sừng rưỡi (danh từ ở Chưởng Lý Toà Thượng Thẩm tặng cho nhà Dân Biểu Như Văn Uy hôm ra Toà) mà cũng phải lên ni non thân em như tắm lượm đảo...

Có gì đâu mà khó hiểu, liệt lão tuy đã 80 rồi mà vẫn còn ham, lão không muốn có 2 người lên ngồi gốc dưa với lão thuộc loại xuất sắc phòng mai một tranh mất chức chủ tịch của lão nên lão cố ý diễn tri đặng có đủ ngày giờ đi đêm với những con ma mới ca bài khất phiếu giúp lão giữ vững chiếc ghế lão đã coi như của hương hỏa giữ kỹ trong 4 năm qua.

Lão ghét cay ghét đắng hai nhà dân biểu đứng giữa và đầu móng lừa đang phom phom tìm cách hất lão. Một mặt lão tung độc chường bầu liên danh để có thể lấy thịt đè người chiếm trọn các miếng phao câu cho lão và đồng bọn, một mặt lão đãi ăn đãi uống các dân biểu "nhà chùa" nhờ hai cụ và cũng là tân đồng viện Nguyễn Tự Trọng Châm và Kiều Lá Đò làm đầu tầu móc nối giúp.

Bọn CO chẳng ghét gì cá nhân lão Bất Lương, nhưng vì nghĩ đến tiền đồ của Hạ...bô và tương lai của các cụ nghị đồng nên có lời khuyến quốc văn đồng ấu giáo khoa thư rằng:

Hỡi các cụ bé con
Đang lúc tuổi còn non
Chớ nghe lời dụ khi
Của lão già bất lương!

Tài phiệt ló mòi

Vấn chuyện con nit. Tuy bốn năm ngày trời cãi lộn chưa đi đến một thể giải nào. Chưa ai lập được quan hệ bình thường mí ai, mà anh nào anh nấy đã sồn sang nhón nhác tao sẽ bắt ghẻ này mày sẽ bắt ghẻ kia.

Trong khi cụ Trẻ Trần Minh Nhứt chạy ngược chạy xuôi làm lổp bị mưu đoạt ấn tín Tổng thư ký, chèo bẻo Nguyễn Bá Cần ngồi rừ rừ vì đã hai lần bị tên của thợ săn liệt lão, thì chủ nhà băng bất nghĩa dương đống kích tay tá xung hữu đột bắt ghẻ chủ tịch Ủy ban Kinh tế.

Mở mào là mấy món ăn chơi, những cuốn An Tum xinh xắn mang hình thân tài bất nghĩa, những đồ đựng tàn thuốc mang hình đức Trần Hưng Đạo và tám chi phiếu 9.999.999 đồng gói bằng giấy hồng điều được gói tặng các bạn đồng viện xa gần gọi là cái lễ mọn ra mắt rồi sau này em còn xin hậu tạ dài dài.

Bà: ca của thân tài bất nghĩa là: xin đàn anh đàn chị bỏ phiếu tín nhiệm em làm Chủ tịch Kinh tế. Em mà trúng cử thì nền Kinh tế Giao chỉ lên đều đều không thể còn trở: sụt bất thường, không tin quý anh chị cứ đến khách sạn President hay Victoria của em hỏi thì biết mấy trăm có gái me Mỹ nhân ăn chơi đều đều hót "đơn" bất tận. Em mà là Chủ tịch Kinh tế thì ngân sách quốc gia khỏi lo thiếu hụt ngoại tệ và lúc đó tám chi phiếu 7 con số 9 bằng sành Bình Dương sẽ biến thành những bó và những bó tranh vẽ đức Thánh Trần quý đàn anh đàn chị được ăn xài bằng thích.

— Một cụ nghị đồng ló bạng ở Hạ bộ nghe 2 chuyện già mà còn ham và tài phiệt trở tài kể trên bèn phọt ra vần thơ như sau:

Bất lương dụ khi ẩn quang
Thần tài như kẹo một đàn trẻ thơ.

nhỏ
lông
báo

Quan... sát

Sau màn độc diễn 3-10, đài tâng hình, mỗi tối, đều khoe khoang rằng: đây, những quan sát viên từ các nước đến đã không ngớt khen màn độc diễn "bồ cu bông" "về ri gút" v.v. Không cần phải nhắc, ai cũng nhớ là Sếp đã ra lệnh xuất trên 40 triệu để chi phí cho cái việc mời các quan ấy từ nhiều nước đến. Họ là những ai? Có nhiên, nhất định không ai đại gì xuất công quỹ một số tiền lớn lao như vậy để mời một Thượng nghị sĩ Mac Govern. Dẫu sao thì cũng được người ta mời qua, chịu đài thọ mọi sở phí, tiền máy bay, tiền ăn, tiền ở, tiền "buộc bó" em út, thôi thì đủ thứ cung phụng, và trước khi lên máy bay về nhà, còn được ngư ời đẹp tặng quà cáp nữa.vv..

Bon C.O. dếch thêm đi theo đám quan sát ấy cũng biết quốc tế nghĩ gì về màn độc diễn 3-10. Sau đây, C.O xin trích vài đoạn (từ các báo Việt ngữ đã đăng tải) những cảm nghĩ của một số người ngoại quốc, mà Sếp không cần chi phí chi phọt gì hết:

Báo Newsweek: « Bàn về cuộc bầu cử 3-10 tạp chí Newsweek số mới nhất, viết rằng mọi người đều coi cuộc độc diễn vừa qua là một sự nhạo báng đường lối dân chủ. Tuy vậy, TT Thiệu dường như coi đó là cuộc bỏ phiếu tín nhiệm. Nhưng vì các đối thủ chính trị của ông Thiệu càng ngày càng gan dạ, vì cái thế quân sự của Cộng sản có vẻ lại đang lên, cho nên cuộc bầu cử thẳng lợi vừa qua chỉ là một thắng lợi rỗng tuếch...» (báo Chính luận 9-10-71, số 2280).

Báo Times (Anh): «Phái viên của tờ Times tại Saigon nói tới những sự nghi ngờ về kết quả mới nhất của cuộc bầu cử TT. Nam Việt, con số mới cho thấy là 94-3 phần trăm số thăm ủng hộ ông Thiệu». (báo Chính luận 9-10-71)

Báo Daily Telegraph (Anh): «Phái viên Đông Nam A của tờ Daily telegraph trong bài bản về cuộc bầu cử và ý nghĩa sâu xa hơn nữa của cuộc bầu cử đó đã viết: Tỷ lệ cao của số phiếu bầu cho TT Thiệu đã là lý do cho mọi nghi vấn... Phóng viên trên viết hậu quả là nhiều nhà quan sát Hoa kỳ đã coi cuộc bầu cử là vô giá trị và họ có khuynh hướng so sánh TT Thiệu với cố TT Diệm. Nhưng phóng viên tờ Daily Telegraph bình luận như sau: so sánh TT Thiệu với TT Diệm thì thật là khó quá. Làm như vậy là hoàn toàn không thêm thêm xia gì đến việc tái thiết cơ cấu chính trị và quân sự đã diễn ra tại VN với một giá khủng khiếp trong 10 năm qua! (báo Chính Luận 9-10-71)

Báo Washington star (Mỹ): «Đó là một cuộc bầu cử không có sự ganh đua và không biểu lộ một nền dân chủ thật sự... Vì ông Thiệu tranh cử mà không phải tranh với ai, «cuộc bầu cử», thật vậy, đã là một trưng cầu dân ý, trong đó kết quả người ta đã đoán trước được... Trong quá khứ, sự củng cố quyền hành cá nhân của TT Ngô đình Diệm đã đem lại một sự chóng đổi lan rộng và bạo động, và cuối cùng là đã đưa tới sự sụp đổ ông. Điều có thể hiểu được là việc đó có thể xảy ra lần nữa.» (báo Xây Dựng ngày 9-10-71)

Báo The Bangkok Post (Thái lan): «Ở trong một nước bị chiến tranh và có chống đối nội bộ, con số 97 phần trăm cử tri đi bầu và ứng cử viên được 91,5 phần trăm (số mới là 94,3% lần đây) số phiếu, khiến người ta nghi ngờ về cuộc bầu cử hôm chúa nhật vừa rồi ở VNCH» (báo Bút Thép ngày 10-10-71).

Thôi bọn C.O. xin tạm ngừng tại đây, chỉ chép lại sơ sơ một vài tờ báo (trong đó có tờ mà Nhà nước đã khen là "chính lập" như tờ Chính luận) để chứng minh nguồn dư luận tại các nước đồng minh anh em như Anh, Mỹ, Thái về cuộc độc diễn 3-10 mà đài tâng hình cứ nheo nheo, khoe khoang "bồ cu tốt".

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐI

Đối lập

Nền đề nghị Cộng hoà An nam xài đồ giả hơi nhiều. Bất chước các thiếu phụ sồn sồn tô điểm nhan sắc bằng những thứ giả nhân tạo như mũi dọc dừa giả, đôi trái bưởi thốn thẹn giả, móng giả v.v.. Hiện pháp 9 nút của ta bền cho câu chứng một sản phẩm nội hóa gọi là làm cho chế độ được sinh sắc : định chế hóa đối lập.

Từ khi quy chế chánh đảng được «ợc tí», các lãnh tụ đua nhau lập đảng, từ đảng nhà nước của các lãnh tụ gia nô như Bá Lương, Văn Ngãi, Quốc Thông v.v... đến các đảng cũ mềm như đảng Đại Việt, Việt quốc lần lượt nhà nước hoan hỉ cấp cho phái lai hoạt động. Nhưng sự công khai hóa khiến dư luận thấy rõ thực lực của các đảng bấy hàng thực ra cũng chỉ yếu xiu. Trong giới áp phe chính trị, nhân hiện đảng đối lập bỗng trở thành màu mỡ có nhiều triển vọng với điều kiện sự đối lập chỉ là ở cái mũ bề ngoài, trong thực chất cũng chỉ gồm chất liệu chính quyền, lãnh tụ Bông bên nạp đơn xin cấp phái lai cho ra lò một đảng mới toanh lấy tên là Cấp Tiến.

Các lãnh tụ cỡ lớn của đảng đối lập với nhà nước này đều đang mần công chuyện có lãnh lương của chánh phủ, như lãnh tụ Bông mần chức Viện trưởng Học Viện QG Hành Chánh trực thuộc Phủ Thủ tướng, lãnh tụ Huy là chuyên viên phái đoàn thương thuyết tại Ba Lê. Cho nên sự cấp tiến lớn nhất chính là cấp tiến về chủ trương đối lập. Sự đối lập ra rít trở thành ủng hộ nhà nước trung thành. Cứ xem thái độ của cơ quan ngôn luận chính thức của đảng ta trong kỳ bầu cử độc diễn vừa qua sẽ thấy ngay công thức đối lập rất lạ đời, không thấy ghi trong nền công pháp của bất cứ quốc gia dân chủ lớn nhỏ nào, ngoại trừ Cộng hoà Giao Chi. Nếu không có lời nhắc nhở của Tổng Thống đây là một đảng đối lập rất ôn hoà xây dựng, độc giả tối đa cơ Đê Tê đã có cảm tưởng đang đọc tờ báo của Vê Tê Ích. Đối lập như rứa kể là tối tân nhất thế giới rồi.

Thôi thường, có công thì phải được thưởng. Cho nên những đứa thói miệng bèn tung ngay tin đồn lãnh tụ đối lập ôn hòa Bông sẽ ăn đứt chiếc ghế Thủ tướng. Nếu trường hợp đường công danh của lãnh tụ Bông còn lận đận, gặp sao la hầu công phá, ứng viên Thủ tướng dự khuyết Huy sẽ được đón lên làm Thủ tướng. Chung quy, nhiệm kỳ TT 2 sẽ có một thủ tướng không những có tài đối lập với nhà nước mà còn còn xuất thân từ dân sự. Như vậy là Phó TT và Thủ tướng đều là xi vìn. Dư luận Huế kỳ sẽ tác hộng, đêch dâm chế TT Nixon nhắm mắt ủng hộ chế độ dân chủ theo kiểu nhà banh nữa!

Theo ý Đê Tê thì dư luận đồn rùm beng việc mấy lãnh tụ đối lập ôn hòa sẽ nhảy xồm ngồi vào chiếc ghế thủ tướng chỉ là lời đồn đãi vô căn cứ. Vì tuy việc đối lập mần thủ tướng hay ho thiết nhưng một khi đã đồng hóa vào chính quyền thì còn đối lập cái khổ nào. Chẳng lẽ đảng ta lại tách riêng ra một hệ phái đối lập gồm những nhân vật chưa tham chánh?

Một chế độ có Hiến pháp, có quy chế chánh đảng mà không có đảng đối lập ôn hòa thì thiệt là bất tiện, chưa sót cho TT lắm! Cho nên cùng lắm TT chỉ thường công cho đảng ta vài ghế Tổng trưởng chứ sức mấy mà đẹp tiệm đảng đối lập ôn hòa?

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

Gia nô

Cũng nhờ Quốc hội, nhất là những hoạt động lem nhem của các dân biểu tích cực ủng hộ hành pháp cũ Phạm chí Thiện, Nguyễn quang Luyện, Lê tài Hòa, Mạc Giao và Trần dạ Xoa báo chí bèn nghĩ ngay ra hai chữ «gia nô» đề phong tặng những «người nhà» của hành pháp báo sao nghe vậy. Sự «nghe vậy» của các đại diện dân đưa đến những hậu quả hết sức thê thảm: mỗi lần có biểu quyết tại viện phía dưới là công quỹ loại tốn một ít bạc lẻ, các dân biểu tiêu ngưu đứng dậy như mèo ăn vụng bột tấu thành quan diêm của hành pháp v.v.

Theo các nhà tướng số, nhất là các số tử vi của TT do các báo chằm dùm. TT Thiệu có cung nô bộc rất tốt. TT tái đắc cử về vang với gần «một chằm phân chằm» phiếu, cung nô bộc sẽ phát ra là cái chắc!

Sự phát tướng nô bộc của vị nguyên thủ thấy rất rõ. Trong tuần qua, vừa nhóm họp Hạ Viện mới đã đề lộ ngay cái đuôi tân gia nô. Các gia nô cựu trào pháp nhiệm I đã rơi rụng gần hết, Đê Tê đang rầu rầu vì sự khuất bóng tại nhà hát tây của các đạo, kếp giang hồ trừ danh như nữ DB Nỉn tề, cậu sáu Rolex, DB Ma Giáo v.v bằng cảm thấy vui vì sự nhảy xổ ra sân khấu nhà hát tây của các mần non nhà hát đặc sắc như vẫn là hai tân DB Vũ Công và DB xứ khi họ gáy Quảng Đức Vương sơn Thồng.

Về tài nghệ của mần non Vũ Công, trong Con Ong số tuần rồi, mục Quạt mờ đã có dịp bới mà về những thành tích rất lem nhem như: «cầm ghế phang lại ông già ruột vì ông này dâm si và chàng về tội tác phong kém đảng hoàng!» Nếu Đê Tê cứ mạn pháp trích đảng lại những thành tích của mần non Vũ Công, các cử tri Long Khánh sẽ cảm thấy há hê, Đê Tê cũng cảm thấy dễ chịu vì đỡ viết lách một đoạn dài, nhưng chí sĩ Minh Võ với tư cách chủ tiệm, kiêm đầu bếp sẽ cảm thấy buồn vì Đê Tê bôn cũ soạn lại quá cần thận! Tuy nhiên, chỉ riêng các thành tích đầu mùa của nhà dân biểu gia nô đang lên này cũng đủ đề đánh bật các tài năng cũ cơ Mạc Giao. Thiệt đúng là cá mè một lứa cả, nhưng lừa sau có về đây mùi hơn!

Một phim sĩ tờ Sóng Thần, Đê Tê không nhớ rõ là Đạo Cây, Độc Thủ hay Kiều Phong đã mạng phép dịch ngay sang tiếng tây tên cúng cơm của nhà DB mần non Vũ Công thành ra «le danseurs». Kê ra dịch như thế là sát nhân lắm rồi, không những đúng nghĩa mà lột ra được cả những đặc tính của nhà dân biểu có biệt tài đánh bổ này nữa! Trong các phiên khoáng đại đầu tiên của Hạ Viện một mình Vũ Công bao đàn về đủ môn nghề gia nô. Nhà dân biểu này đã nhất định tranh đấu cho ra lò một nội quy mới, chứ cứ theo nội quy cũ, phe đối lập có về ăn hiệp phe gia nô ghê quá, nói đồ xuống sông xuống biển, nếu HV pháp nhiệm 2 có phải biểu quyết khoản 7 điều 10, điều luật trừ danh này đi ở tổ đương có phải là tàn kiếp gia nô không?

Đê Tê cứ tiếc hùi hụi thay cho DB Vũ Công. Giá DB Vũ Công trẻ thêm vài niên nữa, ít tuổi nhất HV, được leo lên ngôi cạnh DB Niên trưởng Bửu Hiệp có phải là một già một trẻ tương xứng không, lại được hân hạnh đọc thông điệp của TT gửi QH. Gia nô mà được tuyên đọc những lời vàng ngọc của TT là nhất rồi!

Như vậy là trong pháp nhiệm 2 của Viện Dưới đã nứt được những cơn bộ hung xuất sắc, Nếu có so sánh với bậc đàn anh «tân tứ hung» của Viện trên (gồm các nghị Ngải, Oánh, Rùa vàng và Trắng sáng vườn chè) cũng không đến nỗi hổ người!

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CÂM

Ngoại giao

Lâu nay, nhờ sự khôn ngoan của cụ Ngoại Lâm cứ đứng dựa cột mà nghe hoai, các báo không mấy khi chằm chọc cụ Ngoại nữa. Nhưng tuần này cũng vì sự im lặng là vàng đó mà Đê Tê đành phải có bài nham nhờ này.

Trong tuần qua, một nhật báo, Đê Tê còn nhớ rõ là trang 3 tờ Dân ý, có đăng một phi lê, rất đáng lưu ý, Việt Kiều ở Phi phân nản về việc Tòa đại sứ Phi làm khó dễ mỗi khi các Việt kiều lui tới xin cấp khán hay giấy giới thiệu. Đoạn tin còn nói rõ thêm là Việt kiều ở Phi chỉ có mấy ngoe, phần đông là công chức quân nhân đi tu nghiệp, còn SV du học hay các thương gia đi buôn bán thì rất hiếm.

Việc làm trái cẳng gông của Tòa đại sứ Phi chứng tỏ cụ Ngoại của ta yếu xiu, không làm bạn đồng minh Ma Ni nê vì, có thái độ đảng hoàng hơn với một thiếu số Việt kiều có công chuyện sang xứ Phi. Sở dĩ Đê Tê gọi là trái cẳng gông vì nếu có phải biểu diễn vai cử chỉ kềm nã nhận như rứa, Tòa đại sứ VN tại Ma ni nên làm có lẽ hợp lý hơn, vì trong số các công nhân đệ tam quốc tịch rú nhau sang An nam làm công cho các hãng thầu Huế kỳ, lực lượng Phi kiều cũng với Hàn kiều là hùng hậu nhất. Nhiều Phi kiều mốt đó la quá đi lậu sang VN đêch có thông hành, chiếu khán cho ra dáng một nước có... vài chục năm văn hiến! Báo chí Saigon thỉnh thoảng lại đăng tin ái tình lãng nhãng của các phi kiều cuôm hết bà kỹ sư này đến bà Thái tá khác v.v.. Cư xứ với những Phi kiều như rứa, giá Tòa ĐSVN tại Ma Ni có quên mất phép xã giao cũng không đến nỗi tệ hại. Đảng này, những người VN lui tới tòa đại sứ Phi toàn là những quân nhân phòng lãnh sự cư xứ như rứa là lịch sự, không coi ông Ngoại Lâm ra cái thống chế gì.

Có lẽ ảnh hưởng của sự thâm trầm của ông Ngoại Lâm, nên ngoại giao của ta cũng rất chậm rãi ù ù cạc cạc đến độ bị coi như thụ động, các nước đồng minh muốn cư xử ra sao cũng được! Đê Tê không rõ cụ Ngoại có ghé mắt đọc qua bản tin đăng trên tờ Dân ý không? Và đã có thái độ ra sao? phe lơ chẳng, hay đã có những khuyến cáo phải lẽ? Có sao cụ cũng nên lên tiếng cho dân chúng nhờ, chứ cứ nín khe như rứa quả là bất tiện!

Bọn con Ong nghĩ rằng nền ngoại giao của ta bắt đầu phải chuyển mình rằng rắc, chứ cứ ù lì như hiện tại, thế nào bài học đất giá Gio Neo 1954 cũng sẽ tái diễn.

Lúc đó giá cụ Ngoại có bắt chước đảng tiền nhiệm, nhờ vài giọt nước mắt chua sót, tình thế cũng không vì đó mà sáng sủa gì hơn.

Nói đến ngoại giao, Đê Tê hơi thắc mắc là cuộc độc cử 3-10 đạt được thắng lợi thiệt về vàng, tỷ lệ tín nhiệm suất soát 100% mà các vị nguyên thủ đồng minh vẫn chưa chịu cực cự giả đi điện văn hoan hỉ chúc mừng như thường lệ!

Có phải sự phá lệ này cũng chỉ vì tài siêu quần bạt chúng của cụ Ngoại? Nhân dịp cải tổ chính phủ, TT cũng nên «đôn» cụ Ngoại lên làm thủ tướng ngồi chơi sỏi nước, còn chức Ngoại trưởng nên nhường lại cho một nhân vật chịu chơi hơn!

Kỹ Thương Ngân Hàng

COMMERCIAL INDUSTRIAL BANK

☐ Công Ty Nặc Danh — Vốn 250.000.000đ.00 góp đủ —
Trụ sở : 422 Trần Hưng Đạo — SAIGON
(Góc Nguyễn Biểu — Trần Hưng Đạo)
Điện thoại số : 98.495 — 98.496 QS : 60.078 — 61.421
Điện tín : INCOMBANK

DO MỘT NHÓM CHUYÊN VIÊN NGÂN HÀNG ĐIỀU KHIỂN

THỰC HIỆN MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG :

— Nhận và trả mọi số tiền ký thác — Cho vay dưới mọi hình thức — Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng — Chuyển ngân — Mở Truợng Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu phục vụ mau lẹ và kín đáo

REVACTYL

Dùng trong các trường hợp :

Mệt mỏi - Kém ăn - Châm lớn - Suy nhược thể chất và tinh thần - hời kỳ dưỡng bệnh

bán tại các nhà thuốc Tây

Bòc thom

Đệ nhất gia nô!

Chiêm giải vô địch quán quân và phương diện gia nô trước đây là lão Bất Lương chủ tịch Hạ Bộ, nhưng qua nhiệm kỳ mới này, quần hùng trong giới giang hồ đang xét lại để đưa một kẻ khác lên thay thế. Thưa đó là một trong hai tên gia nô là Ngài Tôn Giả và Ông Tôn Giả ở Thượng Bộ.

Chả là vừa mới đây, đề tặng công mĩ lệ Xếp và đề tỏ ra mình là một đứ tay sai lúc nào cũng cung tận tụy thì hành tron vẹn cái đạo nâng bi Ngài Tôn Giả đã mở cái miệng thúi um ra để phát ngôn rằng thì là cuộc bầu cử 3 tháng 10 rất trong sạch đảng hoàng bố đứ nào ăn gian cả nhà nó chết cháy ra tro, các quan Thầy ở bên Mèo cũng phải ngợi khen rồi rít, rồi các quan Thầy ở bên Lê cũng biểu là số rách, như thế giới. Châm phần châm mới gọi là đúng véc bờ. chớ 94.99% hãy còn là xoàng xĩnh. Chỉ có những đứ mù mờ, phàn loạn Cộng sản nằm vùng mĩ bộ phiếu bất tín nhiệm.

Ông Tôn giả cũng khai khẩu hội họa, a dua vì sợ Ngài Tôn giả tranh mất phần nâng bi. Ông Tôn giả biểu rằng thì là thiên hạ rồi hơi cứ nói Xếp thế này thế nọ, ứng cử một mình, cho ra lập một mình, thế ông Chủ tịch Thượng bộ Nguyễn văn Huyền cũng ra một mình lại chả thấy ai đã động gì hết chọi. Ông Tôn giả lại còn khuyến cáo các bạn đồng viện nên theo lẽ lối của hăng thầu Mèo RMK để màn các công chuyện theo kiểu Mèo

Với cái lập luận í, người ta ngỡ rằng, Ông Tôn giả muốn biến cha cái mảnh đất xác xơ này thành tiểu bang thứ 59 của Mèo để rồi học ăn, học nói, học ỉa theo kiểu Mèo đi cho nó được việc chính phủ.

Trước những sự phát ngôn rùng rợn của hai tên gia nô, nghị sĩ Trương tiến Đạt đã phải hét lên rằng:

— Xin hai quý vị đồng viện hãy khép chặt cái cửa mồm lại. Đừng để cho tiếng nói gia nô từ Hạ Bộ lan tràn vô Thượng Bộ!

Phải! Ở cái đất nước rách nát này chỉ còn lại có cái Thượng Bộ là tương đối sạch sẽ. Bởi bản thêm nữa mà làm chi. Muốn bưng bô bưng chậu, giặt sí lip quần lót thì chui vô cửa sau ở đường Nguyễn Du rồi len lén đi vô như thẳng ăn cắp, việc chi mà lí chường cái mặt met ra để cho thiên hạ người ta đào ông bôi cha lên. Hờ hai cái thẳng khi gió kia!

Treo hình Xếp ở chỗ mô?

Một nữ độc giả của Con Ong, cô Xuyên Tâm, ngụ ở Bến Vân Đồn Saigon, có viết thư đến tòa báo để nhờ mách giúp bảo giữ hộ một việc mà cô cho là khó khăn quá mức. Trước hết xin đăng tải lá thư ấy và sau đó sẽ có lời bàn:

— Hôm nay, 1-10-71, cháu đang nằm nhà đọc báo Con Ong, bỗng có tiếng người gọi. Cháu hí hửng chạy ra tưởng bờ ghê lắm, vì ngỡ là ông phát thư ai đề gặp ngay một bố Nhân dân tự vệ trong xóm. Anh ta bảo cháu:

— Cô cho tôi gửi cái này...

Rồi anh trao tận tay cháu tấm hình của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu. Vừa cụt hứng vì tưởng có thư của bố, lại vừa chợt nhớ ra là phải nghỉ học cả tuần nay vì những xáo trộn liên tiếp, cháu liền xằng giọng hỏi:

- Anh phát ảnh Xếp cho tôi để làm chi? Để thờ hả?
- Chết! Có nói giờ, không nên. Để treo kỷ niệm chứ.
- Nhưng nhà tôi như thế này, treo ảnh ở đâu?
- Ở đâu cũng được, miễn có treo thì thôi.
- Máu Con Ong trong người cháu nổi lên. Cháu lại hỏi:
- Thế treo ở cái chỗ đối lập mí nhà bếp được không?

Anh ta nhe răng cười rồi đi thẳng. Thưa các chú Con Ong thân mến. Mấy phút đối thoại, có bấy nhiêu thôi, nhưng đã làm cháu phân vân ghê quá. Nhà cháu chật hẹp nhà chả ra hồn nhà, đến nổi cái bàn thờ ông bà cũng không có nổi, bị giờ rước ảnh của Tổng thống về cháu biết xử lý làm sao cho phải lẽ. Nếu treo chỗ nào cũng được như lời anh Nhân dân tự vệ thì cháu sợ vô tình sẽ mang tội « khi quân » hơn nữa lại làm giảm giá trị của một vị Tổng thống anh minh sáng suốt đã từng được Tổng thống Nich Soong xuyết xoa khen ngợi.

Nhưng nếu bỏ đi cũng không đn, vì cháu thiết nghĩ, dân sống nhờ ơn vua lộc nước, bị giờ được nhà vua ưu ái tặng hình kỷ niệm, không treo chả hóa ra mình là người vong ân bội nghĩa hay sao? Đàng nào cũng có tội cả, cháu chẳng muốn tí nào. Vậy phiền các chú Con Ong chỉ cho một lối thoát. Cháu cũng xin nói thêm là nhà cháu chật chội lắm, chỉ kê vòn vện có một cái giường, một cái bàn vừa là chỗ ăn vừa là chỗ học, gập bàn thì chừa linh kính nổi niêu soong chảo, chổi cùn dẽ rách, và một cái bếp dầu hôi, lúc nào nấu ăn thì bê ra một góc để nấu chớ không có nhà bếp.

Hiện tại cháu phải giấu tạm chân dung Ngài xuống dưới chiếu chỉ sợ em cháu bé dại nó nghịch ngợm hoặc tần mần làm cái chi đó thì cháu sẽ ân hận suốt đời.

Lời bàn của Con Ong

Tại Con Ong đã châu cả vào để đọc bức thư của nữ bằng hữu thân mến. Cứ coi những lời lẽ trong thư thì nữ bằng hữu có thừa tư cách để gia nhập cái đảng Con Ong ghê lắm. Đề bữa nào ngày lành tháng tốt, Con Ong sẽ bay vù sang bên kết nạp cô vào đảng mi được.

Chả cứ gì riêng cô mới nhận được ảnh của Xếp. Vậy thì cô đứng có tướng bờ, ngõ là độc quyền. Trong mùa độc cử, có cả triệu tấm hình của Xếp được tung hê đi khắp nơi. Chính tại Con Ong cũng có mỗi đứ một cái.

Nhà cửa bọn này cũng chả có rộng rãi gì hơn nhà có đâu, Đát đường là một chuyện rất thường tình. Cho nên vấn đề treo hình quả là một sự thiên nan vạn nan. Bọn này phải hợp nhau để thảo luận ba ngày ba đêm mới tìm ra được một lối thoát.

Đem dán nó ngay ở trước cửa có ạ. Như thế đề tỏ lòng kính trọng và luôn luôn tưởng nhớ đến công ơn của Người. Đi ra đi vô, khi về cũng như lúc đi, chúng ta đều có cái hân hạnh được chiêm ngưỡng dung nhan. Hơn nữa lại còn đề cho đỡ sợ nữa chớ. Lúc nào cũng có Người bên cạnh, trấn thủ ài Đông Quan, ta còn ngán ai nữa. Ta tôn thờ Người, ta kính trọng Người, ta bầu người làm vua kinh niên, như thế là ta số dách.

Cô có đồng ý không nào?

Bòc thòi

Bí mật bao trùm ông Già Gân!

Có tới 10 tờ báo phát hành ngày 12-10 đã chạy nhứt trình với những cái tít giật gân để nói về cái vụ ông Già Gân sắp sửa đi chuyển tàu suốt. Có báo lại còn đánh dăm bày cái dấu hỏi dậm nét:

« Nếu vì một cơn đau tim, Phó Tổng Thống vừa đắc cử Trần văn Hương phải qua đời thì việc gì sẽ xảy ra? Đại tướng Khiêm có thay thế vào chỗ khuyết đó hay không? »

Người ta được biết rằng, vào lối 10 giờ sáng 11-10 tức là đúng vào thời gian sinh viên học sinh cùng các đoàn viên Tha nh Lạc Công a la xô vô tư dinh của Thái thú Boong Cơ và tấn công vô bên trong bằng tên lửa thì chả biết từ đâu tung ra một cái tin rằng:

« Bác Hương thôi đã thôi rồi! »

« Bác đi đương sớm ngậm người lòng ta! »

Thế là các phóng viên cả Ta lẫn Tây và Tàu và Mèo chạy đi kiếm chứng lu bù kèn. Hôi chỗ nọ, dò chỗ kia, phôn cả cho Đại Tá Liễu để nhờ ông hỏi thăm mấy người bạn Mèo ở trong bệnh viện Dã Chiến, nhưng chả có một ai dám cả quyết nói rằng ông già đã phiêu điều miền cực khổ. Tuy nhiên, theo báo Chính Luận thì thân nhân của ông Hương đã phủ nhận ngay nguồn tin này và cho rằng kẻ tung tin đã « đũa d ai ». Trung úy Cương, cháu ruột ông Hương vừa từ bệnh viện về đoán chắc sức khỏe của « ông cụ » vưỡn khá quan. Nghĩa là vưỡn dớt hít bự như thường lệ. Một toán an ninh bảo vệ cho ông Hương vừa được thay phiên sáng 11-10 cũng nói rằng ông chủ hầy còn sống.

Một nguồn tin đặc biệt còn tiết lộ thêm, chính ông Hương vưỡn vui vẻ nói chuyện mĩ lệ Xếp bằng điện thoại trong một thời gian khá lâu vào sáng hôm ấy. Xếp thường xuyên hỏi han tình trạng sức khỏe của ông bạn đã cùng với mình đọc diễn nhưng không có đề cập gì đến những đợt sóng ngầm sau mùa bầu cử 3-10 mà hiện nay định Độc Lập đang dốc toàn lực để đối phó.

Cái chuyện đi « ra lại máy » của ông Già Gân thế mà gây lắm sự xôn xao và hình như nó đang bao trùm nhiều bí mật.

Thoạt kỳ thủy, sau khi thấy người nhà nước tiên hô hậu ủng đưa sang Già về bệnh viện Dã chiến Mèo, người ta đã đặt ra nhiều giả thuyết.

Phạt ngôn viên của khối A n Quang thì biểu rằng ông Già lên cơn xuyên vì cười nhiều quá xá. Ông cười khi hay tin mình đã đắc cử tới gần chầm phần chầm. Ông cười là cười một cách khoái tí như Trình Giảo Kim chớ không phải cười theo lối mấy anh nhà báo ngoại quốc lúc đi săn tin tại Trung tâm tuyên cử coi bảng kết quả của liên danh Dân Chủ thấy nơi mô cũng về như hết chọi kẻ cả Đà Nẵng và Huế và Saigon.

Giới sinh viên học sinh thì cho rằng ông Già cảm động vì không ngờ cái phát ứng cử ăn có này lại hay ho đến như vậy, nên chỉ bệnh đau tim tái phát.

Giới nhà báo thì lại dựng đứng lên rằng, trước cái kết quả vĩ đại của các tỉnh gửi về mỗi lần ghi nhận được, tim của ông Già cứ nảy lên phùng phùng chịu không nổi do đó ngất luôn.

Dầu sao Con Ong cũng cầu Giới khấn Phật cho ông Già được tại qua nạn khỏi. Nếu ông mà đời năm mươi thì phiền ghê lắm. Cái mục Gãi Hàng biết giao phó cho ai bị giờ?

Mừng bác Phó Tân.

Những đứ thú mồm chúng nó thấy ông Già Gân sắp sửa ăn nên làm ra nên mới nảy ra cái tính trâu buộc ghét trâu ăn, rủa ông Già đi đương, riêng tại Con Ong lúc nào cũng mến ông Già ghê lắm. Chỉ mong sao ông Già được sống đến Tết Maroc, năm nay làm Phó, sang năm làm Chánh và sang năm nữa làm xếp Chánh, cứ thế mà tăng g tiến mãi lên cho đến tốt cùng của danh vọng mĩ thời.

Nên chí; cái đám Con Ong bên mượn một bài thơ nhan đề « Mừng bác Phó Tân » của một độc giả ở Saigon tên là Lan Anh NTB. Đàng cái dưới đây, để gọi là có đời đời chao mừng ra rít:

Gửi thơ thăm bác giáo làng
Gọi là có một đôi hàng hỏi han
Mừng bác sắp thăng « Quan » tiến chức
Thiệt bõ công đầu chực ước mong
Bi giờ thỏa ước chờ trông
Kề như bác đã vui lòng làm ru
Nhớ cảnh bác ngồi rừ gãi háng
Tưởng bác cam số mạng an bài
Nào ngờ cơn tạo vẫn xoay
Cho nên bác mới có ngày vinh quang
Em hiểu bác đâu màng phú quý (sic)
Nhưng trót mang nghiệp đi vào thân
Làm sao trọn nghĩa quân thần
Gọi là đền đáp một phần ơn sâu
Nên bác phải quên câu tiết tháo
Đề làm tròn cái đạo vua tôi
Bác thật là kẻ thức thời
Em xin có một đôi lời... phân ưu

Lan Anh NTB Sài Gòn

5 kẻ lùn ở Hạ Bộ

Hạ Bộ vừa bầu xong một Ủy Ban gồm toàn những người lùn với sự xếp hạng thứ tự như sau: 1- Nguyễn hữu Thời, 2- Như văn Ủy, 3- Dương Vi Long, 4- Nguyễn minh Đăng, 5- Dương minh Kính. Cả 5 cha này được xung vào Ủy Ban Ngoại Giao không phải giao thiệp mĩ nước ngoài mà chỉ giao thiệp mĩ Thượng Bộ và các cơ quan nhà nước.

Người lùn tí như rùa, để ăn nói lắm. Và nhưt là đi mô cũng lọt hết. Tuy nhiên ông chủ báo Như văn Ủy nhưt định từ chối không chịu gia nhập cái Ủy Ban í. Biểu rằng người tôi lùn nhưng trí tôi không lùn. Tôi dếch có thêm nâng bi ai hết. Tôi cũng đã thề mí vợ mí con và mí các cử trí dù có rách tá như cái mềa cũng không bao giờ chịu đi làm gia nô.

Tiền sư thánh hoàng làng cha đứ nào mà làm gia nô.

Cái gì chớ cái làm gia nô thì không có tôi. Vì vợ nó thấy làm gia nô là nó sẽ bỏ ngay tút suy.

Tiểu Ngục

Người dân đến
cầm cán

Vết son lịch sử

Hình như từ ngày lập quốc đến nay, nước Annamta đã có tới hơn bốn ngàn niên lịch sử. Bốn ngàn mấy trăm năm, mấy tháng mấy ngày thì chưa ai rõ đích xác vì chưa có một sử gia nào ngồi làm cái công việc tần mẩn đếm từng ngày như vậy.

Trải qua tận bốn ngàn năm có lẽ, bốn ngàn năm dài đằng đặc, tất nhiên lịch sử xứ Giao Chỉ cũng có những bước thăng trầm, những ngày vinh quang cũng như những tháng năm đen tối. Có những phen lay lừng phá Tống binh Nguyên, thì cũng có những lúc nhục nhã "một nghìn năm nô lệ giặc Tàu, một trăm năm đô hộ giặc Tây". Tuy nhiên, phải công nhận rằng lịch sử Annamta là một lịch sử oai hùng, có rất nhiều vết son.

Bốn ngàn năm lịch sử có thừa lại vừa mang thêm một vết son nữa. Thật mà, ngày 3-10 khi đi làm bồn phân công dân với hoàng hậu, đức vua đã khen chuyện đọc sử là một vết son của lịch sử. Một vết son ly kỳ ngoài sức tưởng tượng của con người.

Chưa bao giờ dân đến xứ Giao Chỉ lại háng hái đi làm bồn phân công dân như thế. Buổi sáng 3-10 đờng xá vắng tanh, người ngòm, xe cộ thưa thớt cứ y như ngày mồng một Tết Nguyên Đán. Quang cảnh các địa điểm đầu phiếu cóm cộc, cóm chùng đông hơn khưai cử tri làm cho người ta liên tưởng tới sự tấp nập của chùa Bà Đanh. Tới một giờ trưa dài thất thanh nhà nước loan báo rằng ở Đờ thành đã có hơn 500% cử tri đi bầu. Khác hẳn với lần bầu cử viện Hạ bộ, lần này dân đến không ngủ trẻ nữa, mà dậy rất sớm, và có lẽ đi bầu từ lúc háy còn tối đất, mặc dù cửa phòng phiếu chưa mở.

Đây là một điềm tốt thật lực. Một nước mà dân chăm lo đầy sơm như thế chắc chắn sẽ cường thịnh mãi mãi. Nhưng đây là nói chuyện đờng dài. Còn chuyện ngay tít sứt bây giờ thì, theo sự loan báo của Trung tâm thông tin tuyên cử, tỷ lệ cử tri đi bầu toàn quốc là 87,7%, tỷ lệ tín nhiệm bốn không của Đức vua là hơn 94%. Tới ở là tốt.

Kể từ ngày nước Annamta chơi trò dân chủ đến nay chưa bao giờ lại có một cuộc bầu bí tốt đến thế. Trào đê nhất Cộng Hoà, nhà "chí sĩ" Ngô tông tông được mở là như một nhà độc tài rít rít mà chỉ đắc cử với tỷ lệ 89% trên toàn quốc. So sánh với Đức vua ngày nay chiếm được tỷ lệ 94% tín nhiệm, trong một chế độ nhìn chỗ nào cũng thấy dân chủ không à, thì thật là kém xa. Tỷ lệ 94% tín nhiệm không những làm cho các quốc gia theo thể chế dân chủ phải ngượng đỏ mặt, mà cam đoan đến các nước độc tài phát xít hay độc tài vô sản cũng phải mắc cỡ đêch chịu nổi. Có tin đồn rằng nhiều nước đang làm le cử phái đoàn sang Annam đê nhi công huê ta đê học tập về cách tổ chức bầu cử cho có kết quả kịch liệt như rứa. Một số thông tin viên ngoại quốc theo ròi tin tức về bầu bí tại Trung tâm thông tin tuyên cử Annamta hồi nửa đêm 3-10 đã phải ôm lấy nhau mà cười, cười tồ tồ, cười xê xê, cười bằng thích khi thấy công bố những con số phiếu tín nhiệm liên danh Dân Chủ tại các tỉnh lên tới gần một chẵn phần chẵn. Đấy nhê, cả đến người ngoại quốc cũng phải vui mừng vì sự thành công vĩ đại của đức vua Annam.

Trước ngày đầu phiếu, trong một buổi rạ mắt thân ái cùng đờng bào của liên danh Dân chủ, ứng cử viên PTT Trần văn Hương đã nói rằng 4 niên qua tông Tông đã làm được những sự "vĩ đại" mà trong đó ông cũng góp một phần nào. Đến nay, mới khai trương cửa tiệm bằng một cuộc đọc cử "hợp hiến và hợp pháp" ra rít, Đức vua đã gặt hái được một sự thành công gần chẵn phần chẵn, cụ già hết gân lại tha hồ gãi háng đức vua mà suýt soa khen là... vĩ đại.

Có người bảo rằng sở dĩ đức vua thành công vĩ đại như vậy là vì trước ngày bầu bí, hoàng hậu chịu đến các chùa Tàu ở miệt Chợ Lớn lễ bái làm

lắm. Lại cúng đờng cả tiền bạc nữa. Lại đem cả hình Đức vua lên chùa. Mà chùa Tàu thì thiêng ghê lắm, cho nên có ép phê là phải.

Có người cho rằng đức vua theo đạo Ki-tô, lại năng đi lễ chùa, thế là bên cha cũng kính, bên mẹ cũng vái, cho nên các đảng thiêng liêng phù hộ độ trì cho, thiêng thứ mới xây ra cái vụ tín nhiệm gần một chẵn phần chẵn oanh liệt như rứa.

Có người đồn đại rằng đức hoàng hậu tốt tướng, rất sung túc, cho nên vượng phu ích tử, không như những đờn bà khác tướng bàn chỉ tứ, thiêng thứ Đức vua mới thu được tỉ lệ sum sê hoa lá như vậy.

Biêng kể hèn này thì nghĩ rằng sở từ vì của Đức vua có cung nô bộc rất đàng đờng tiền bát gạo Phương ngôn có câu: thân thiêng tại bộ hạ, Đức vua hốt được số thăm không lồ như rứa là nhờ ở tài năng quý khốc thân sâu của các quan đầu tỉnh. Nghe đàu các nhà văn Âu Mỹ chuyên viết chuyện giả tưởng đang sửa soạn khăn gói quả mướp sang thăm các quan đầu tỉnh Annamta đê học hỏi ngô hầu thâu thập thêm chút kinh nghiệm mang về viết chuyện cho tặng phần hào hứng.

Kết quả cuộc đọc cử là một vết son lịch sử. Có điều các cụ ta ngày xưa khi chẵn quyền thường dùng son đờng gập cầu văn nào hay thì khuyên cho mấy khuyển trên vo, còn gập cầu văn nào bất thành cú, đê ợc can không nổi thì sỏ cho mấy sỏ. Khuyên cũng bằng son, mà sỏ cũng bằng son. Cho nên vết son lịch sử của ngày đọc cử còn phải chớ hạ hồi phân giải xem là đàu khuyên hay là đàu sỏ.

Khuyên hay Sỏ

Chờ lịch sử phân giải xem vết son đọc cử là đàu khuyên hay đàu sỏ thì khá lâu. Ngay tít sứt bị giờ, cả nước đang pháp phòng, nghet thờ đêch chịu nổi vì chớ xem Tối viện khuyên hay sỏ toét cuộc đọc cử 3-10.

Đối với Tối viện thì luật là luật, na noa xe na noa, đờng hông bí bợ. Nhưng cũng đã có lần Tối viện không nói chuyện na noa xe na noa. Đó là lần Tối viện trả lời bộ Nội vụ rằng thì là: trên «thực tế», liên danh Kỳ Lễ không tham dự cuộc đua, vậy nhà nước muốn màn thế nào thì màn.

Hậu quả của cái sự na noa xe pa na noa ấy là: mặc dù liên danh Kỳ Lễ không bị chính thức bôi tên trên danh sách niêm yết lần thứ hai, nhưng vẫn không đợc in phiếu bầu, ủy ban vận đờng tranh cử trung ương không hề đợc một vị thăm phán Tối viện nào ròi gót ngọc đến làm chủ tịch, và kết quả tạm thời của cuộc bầu cử chỉ thấy Trung tâm thông tin tuyên cử công bố, chứ Tối viện thì im rờ.

Vả chẳng nếu, Tối viện công bố kết quả cuộc đọc cử một cách hết sức là êm ru bà rừ trên tấm bảng xanh đờng trong vòng rào dinh Gia Long kèm thêm vòng đai an ninh chìm nổi bên ngoài, thì trên tấm bảng ấy chỉ có thể ghi số phiếu hợp lệ và số phiếu bất hợp lệ cho nó đùng với «vấn tự» của luật 009/71. Thế thì đức vua đắc cử với tỷ lệ tín nhiệm một chẵn phần chẵn ròi: 94% tín nhiệm hợp lệ, và 60% tín nhiệm bất hợp lệ. Bất hợp lệ cũng là tín nhiệm chứ rờn sao? Na noa xe na noa mà!

Thiên hạ đánh cá với nhau rằng thế nào Tối viện cũng hợp thức hóa cuộc đọc cử. Thời thì muốn gì thì gì, xin Tối viện háy công bố lớn tiếng về cái kết quả tạm thời của cuộc đọc cử đi đê. Các nước bạn đờng mình vĩ đại đang chờ Quý Tối viện công bố cái kết quả vĩ đại của cuộc đọc cử đàng đàng điện chúc mừng quốc vương Annam một phát kia kia. Cuộc đọc cử xảy ra đã một tuần lễ ròi, kết quả do Trung tâm thông tin tuyên cử công bố cả thế giới biết ròi, mà đại đê nước Cờ hoa chưa gửi điện sang chúc mừng quốc vương ta cũng chỉ vì Tối viện chưa lên tiếng đê thôi. Gửi điện văn sang chúc mừng ngô lễ, nói đại đê xuống sông xuống biển, na noa xe na noa, lỗ tầu thì bỏ mẹ.

Xếp gì mà đớp bản quá!

Anh em Hồi Chánh viên và cán bộ võ trang TT tỉnh Quảng Đức vừa phải kêu trời vì tài ăn bản quá đàng của ông xếp Chiêu Hồi địa phương. Ông xếp này mặc dù đeo lon quan ba, nhưng ông chẳng chịu giữ gìn uy tín và giá trị của 3 bông hoa mai quân đội, mà chỉ rình ăn chặn tiền công tác phí của thuộc cấp hoặc nghĩ cách lập danh sách nhân viên cán bộ «ma» đặng kiếm tiền thầy lỗ.

Bạn C.O: Anh em Hồi chánh và cán bộ VTTT Quảng Đức đờng với là hoàng, rất không nên. Sự thật ông quan ba xếp các bạn đã có tinh đê ra một đờng lối chiêu hồi rất thâm. Ông tự hành đờng lem nhem như thế, nào phải nhằm mục đích làm giàu bất chánh đàu. Đó là khổ nhục kế đày. Tụi công sản nom gương ông sẽ biết ngay rằng phe Quốc gia ta có một cuộc sống tự do kinh khủng, ai muốn làm bậy gì thì làm chớ sợ bị kiểm thảo khiển trách hoặc bỏ tù gì hết trôi. Thế là con số hồi chánh sẽ tăng cao. Chính nghĩa phe ta sẽ sáng chói. Bạn Cộng Sản sẽ hốc hác hết đằm gây hấn nữa, Bỏ đừa nào nói đỏi.

Gốc bự của người Chủ tịch

Dân chúng ở khu phố Thăng Nhị thị xã Vũng Tàu vừa tìm đến tòa soạn C.O đê than phiền về những hành đờng kém vệ sinh của người Chủ tịch khu phố ngoài đò.

Theo đờng bào cho biết thì người Chủ tịch này vốn là 1 hồi chánh viên, nhờ ỏm trúng gốc bự nên đợc cất nhắc lên chức vụ kể trên. Ròi có lẽ xưa kia sống ở trong rừng kham khổ quá, nên bây giờ người phải nghĩ cách làm giàu thật mau chóng đê có phương tiện hưởng thụ... báo thù. Do đò người tấp lia tất cả mọi thứ, miễn túi tiền rừng rinh là há ròi.

Từ ông xây nhà bất hợp pháp, anh quân nhân họ «đào» chú trốn quân địch, bà buôn lậu, cô bồ lè, v.v... đều có thể đợc ông chủ tịch khu phố chớ che đung thứ miễn họ biết thông cảm phải quấy lại với ông. Đừa nào thổi mồm, bới móc sự làm ỏm lem nhem của ông thì phải biết. Coi chừng bị ông chụp cho cái mũ đò lom là đỏi tịch không biết lúc nào.

Bởi vì, theo sự tiết lộ khiêm nhường của chính ông Chủ tịch, thì cái gốc bự ông đang ỏm khur khur lại chính là ông xếp lớn VT kia mà...

Tin giờ chót

I: Nguồn tin thông thạo và đáng tin cậy nhất vừa cho biết lễ đàng quang sẽ đợc cử hành long trọng nhất Giao Chỉ từ xưa tới nay vào sáng ngày 3/11.

Ngày đó đức Kim Thượng sẽ thăng cấp bậc Chuẩn tướng cho 7 ông đại tá đờng đàu danh sách là Ô. Đờ kiến Nhiều, ròi đến quý ông Dương hiếu Nghĩa (Vinh Long) Trần minh Đờ (Định Tường) Lê văn Thân (Thừa Thiên) Lê văn Tư (Gia Định) Chung văn Bông (Vinh Bình) Tư Lệnh CSQG Nguyễn khắc Bình, và một lò rất nhiều Trung tá đợc gán thêm một bông mai trong đó ưu tiên là 2 ông Tỉnh trưởng thành Sa Giang và Kiên Giang.

Nếu nguồn tin trên đùng 124,80% bạn Con Ong xin gửi lời mừng nhiệt các chiến sĩ có công đàu trong công cuộc xây dựng nền dân chủ quốc gia.

II:

Sau nhiều ngày van lạy ông Phụ tá đặc trách liên lạc quốc hội tại phủ Đờu Rờng liệt lãoBất lương đã đợc OK cho làm chủ tịch niên nhiệm thứ 5 tại Viện đời.

Đỏi lại ông phải đợc lệnh phải làm ma nờp cho khéo đê sửa đỏi nội quy bầu cử văn phòng và các chức vụ chủ tịch liên danh đê ông Trương như Thiêm bào đê của bà Trương thị Bích Diệp tức bà quả phụ Nguyễn cao Thằng có thể đợp chức Tông thơ Ký, Bà Nguyễn thị Hai, chủ tịch UB xã Hội, ông Nguyễn tấn Đời, Chủ tịch UB Kinh tế, ông Nay Lo chủ tịch UB Sắc tộc ông Danh Nữ chủ tịch UB Miên Vụ và v.v...

Nghĩa là đàng ta đã thất bại ở Thượng viện thì phải thăng lợi chẵn phần chẵn ở nhà hát lớn đê vẫn giữ lấy thể thượng phong.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xè gươm đầu chém ruồi
VĂN-QUÂN hạ thủ

NÊN BUỒN HAY NÊN VUI ?

Các báo tuần qua đều loan tin, cụ Phó mới Trần Văn Hương đã được khiêng vào bệnh viện Dã chiến 3 của Hoa Kỳ để các bác sĩ Mèo tại đây coi lại sức khỏe trước khi chính thức «giúp việc» cho ông Chánh Tổng.

Tin cụ Hương bất tỉnh linh vào bệnh viện Hoa Kỳ làm nhiều người sửng sốt, nghĩ ngay tới một sự đi nghỉ mát lâu dài của cụ. Tuy nhiên, nhà nước đã nhanh nhẹn làm một phát trấn an dư luận rằng, chứng bệnh của cụ Phó chẳng có gì trầm trọng, nhưng vì đã lớn tuổi và sẽ được TT Thiệu giao phó nhiều công tác nên chẳng khác nào một bộ máy cần phải cho chút dầu mỡ vào để chạy trơn tru.

Như vậy là cụ Hương đã được coi như một chiếc máy, được cho vào ga ra chế thêm dầu mỡ để khi chạy khỏi bị trục trặc. Sự việc chỉ giản dị như thế thôi nhưng dư luận vẫn không chịu tin, vẫn nghĩ tới cái sự gần đất xa trời của cụ Phó với số tuổi thật là 71 mùa thu trong cuộc đời.

Dư luận thắc mắc ở chỗ, nếu chỉ là một sự «rà máy» thông thường thì tại sao lại không đưa cụ Phó vào một bệnh viện An nam nào đó cho nó nhẹ nhàng mà lại phải khuân tuốt vào một bệnh viện Dã chiến Hoa Kỳ rồi lại có an ninh canh phòng cẩn mật, có ông dưỡng khi được đưa vào phòng và có lệnh cấm không được tiết lộ bệnh trạng của bệnh nhân? Trong khi đó, con cái và thân nhân của cụ Phó thì lại nói dối là cụ đi nghỉ mát ở Vũng Tàu?

Những sự kiện đó càng khiến mọi người không tin là cụ Phó chỉ được khuân đi để chế thêm chút dầu mỡ thôi mà có thể còn có cái gì trầm trọng hơn thế. Chiếc máy đã tới ngày liệt hoàn toàn rồi chẳng?

Theo nhận xét của 1 số người thì cụ Phó mặc dầu vẫn cố tỏ ra là còn gân nhưng đó chỉ là cái vỏ bên ngoài mà thôi. Bên trong chẳng còn gì cả. Đi đâu cụ cũng phải chống gậy và đeo kính đen. Cụ đi chậm chậm, nặng nề và ngay cả trong thời kỳ làm thủ tướng lần chót vào năm 1968, cụ vẫn phải có người đỡ khi rời văn phòng đi ra.

Mấy tuần lễ sau này, cụ Phó lại càng tỏ ra mệt nhọc, hết xí oách. Sự thể này đã được nhận thấy khi cụ xuất hiện trên đài truyền hình trước ngày độc cử cùng với ông Chánh Thiệu và ông Phó phòng hồ Khiêm. Cụ thờ hờn hờn hoặc ngồi rũ một chỗ trông thật thảm nảo, hình như không còn sức để gãi và làm thơ nữa. Đã thế, khi về nhà, cụ được con cháu đọc báo cho nghe thì lại toàn là những lời trách móc, chê bai và chế riễu cụ. Những lời đó lại chính từ những học trò, những đệ tử từng được cụ dạy dỗ, nuôi nấng. Vì thế, cụ càng thêm buồn phiền khổ não.

Nhưng đó vẫn chưa phải là lý do cụ phải vào bệnh viện Hoa Kỳ. Lý do chính ở đây có lẽ vì cụ được nghe cái kết quả vĩ đại ngoài sức tưởng tượng về cuộc độc cử 3-10. Có thể vì cụ quá vui, quá xúc động hoặc quá kinh ngạc nên máu huyết nhộn nhạo rồi không chạy nữa. Chính thông cáo của nhà nước cũng tiết lộ, cụ đang được một bác sĩ Mỹ chuyên về tim chữa trị «nhưng sức khỏe chẳng có gì nguy ngập».

Cũng mong sức khỏe của cụ Phó chẳng có gì nguy ngập như nhà nước nói để cụ còn có dịp «giúp việc đặc lực» cho ông Chánh. Có điều một chiếc máy đứng hàng số 2 của quốc gia mà phải đưa vào một ga ra Mèo chữa thì cũng có nhiều điều đáng dị nghị. Phải chăng tất cả những «người máy» ở xứ này đều phải qua những bàn tay lộng lá «rà lại» trước khi chạy?

CHIẾC MÁY BẮT LƯƠNG

Không nhắc tới thì thôi, còn cứ nhắc tới cái sự hoạt động của viện Hạ bộ, dù xưa hay nay, là đều phải nhắc tới nhân tài Nguyễn Bất Lương. Đây cũng là một ông già cóc khú để nhưng lại thích chơi trống bỏi nên mới có hân danh là ông già Hời dương liệt lão, hoặc ông già Cù Sâm.

Tuy nhiên, những tên gọi trên dù sao còn có tính chất văn nghệ và hài hước. Chúng chưa diễn tả được bộ mặt con người thực của lão Bất Lương. Lão này, ngày xưa vốn xuất thân từ một anh bán cà rem nên khi được đút vào nhà hát Tây đã quen nghề cũ, rung chuông loạn lên trong suốt 4 năm qua. Rung chuông khi phe đối lập nói. Rung chuông khi cần bẻ mặt những phiên họp bất lợi cho hành pháp. Rung chuông khi bị người ta chửi bới, sỉ vả. Có lần, lão bị một số đồng viên nổi giận đuổi đánh nên vừa rung chuông vừa chạy lòi cả sấm ra ngoài.

Chỉ nhờ tài rung chuông, lão được làm chủ tịch nhà hát tây liền từ 4 năm và được phong làm trùm gia nô hay còn gọi là «quần nô». Vừa rồi, nhờ lừa gạt đồng bào Thượng, lão lại được chui vào nhà hát để mong tiếp tục nghề cũ. Giờ đây, nhờ tuổi già, lão lại được làm niên trưởng và mới trong mấy phiên họp đầu tiên của Viện dưới đã bị phe đối lập quạt cho toi bời. Vì tội «lũng đoạn nghị viện, hễ gặp đề nghị có lợi cho hành pháp thì vỗ ngay, còn gặp ý kiến bất lợi thì nhận chìm».

Chính vì thế mà trong mấy phiên họp vừa rồi, Viện dưới vẫn như một cái chợ, chẳng ra đâu vào đâu và có nhiều triển vọng còn tốt hơn Viện cũ nữa. Muốn thoát khỏi tình trạng này, chỉ còn mỗi cách là thay chiếc máy Bất Lương hoặc nếu không cũng phải «rà lại» như người ta đang rà chiếc máy Trần Văn Hương vậy.

Nhưng muốn «rà» chiếc máy Bất Lương thì không thể đem vào bệnh viện Dã chiến 3 của Hoa Kỳ được mà phải đưa vào Chùa Ấn Quang để các Thượng tọa và các chuyên viên đối lập tại đây thay phiên nhau rà thì mới chắc ăn.

Hoặc nếu cửa chùa là nơi thanh tịnh không muốn có những kẻ ở ứ bước vào thì nên đưa lão Bất Lương vào Đại học xá Minh Mạng hay Đại học Vạn Hạnh để anh em sinh viên tại đây rà dùm. Bảo đảm sau khi rà xong, chiếc máy Bất Lương sẽ hoàn toàn mới và sẽ chạy ở một thế giới khác chứ không phải thế giới này nữa!

TIẾNG NÓI GIA NÔ

Đề tỏ lòng «phù thịnh không phù suy», hai nghị sĩ Nguyễn Văn Ngai và Trần Ngọc Oanh vừa lên diễn đàn Thượng viện tấn công phe đối lập tới tấp.

Nghị Ngai ca rằng «kết quả cuộc độc cử 3-10 nói đúng lên nguyện vọng của quần chúng». Theo bố này, «một thiểu số đối lập» lên án nào là tiền chế gian lận v.v... thì phải xuất trình bằng cứ ra cho nghị Ngai coi cho rõ. Còn như không xuất trình được bằng cứ thì phe đối lập sẽ bị đồng bào cử tri «xét» và họ sẽ chỉ là «những phần tử nguy hại, xách động, vô trách nhiệm...»

Bố nghị Ngai này cứ làm như mình là Cảnh sát đời dân chúng «xuất trình» giấy tờ không bằng ấy thôi. Với tư cách gì, nhà lãnh tụ có mỗi đời phe đối lập phải xuất trình bằng cứ về sự gian lận trong vụ 3-10 cho ông ta coi?

Có lẽ ông Ngai không có mắt để nhìn, có tai để nghe, có trí óc để phán đoán nên mới khăng khăng đòi phe đối lập phải xuất trình bằng cứ bằng giấy tờ hân hoi như thế! Bố này lại còn dọa nếu không xuất trình được bằng cứ thì đồng bào cử tri sẽ «xét»! Thật ra, đồng bào không phải là những người ngây thơ như nghị Ngai tưởng đâu. Đồng bào sẽ «xét» nhưng không phải họ xét những người đối lập mà «xét» những tên gia nô, có mỗi vô liêm si.

Sau nghị Ngai là nghị Oanh, ông Oanh khoe rằng, trong chuyến đi du hí ở ngoại quốc vừa qua, đã có dịp thảo luận với nhiều giới chính trị quốc tế «nhưng ít ai có thắc mắc việc ông Thiệu độc diễn!»

Nghị Oanh rành như chỉ có mỗi ông ta được đi ngoại quốc và được «thảo luận» với nhiều giới chính trị quốc tế. Nhưng «giới chính trị quốc tế» mà nghị Oanh được thảo luận đó là những ai? Có phải là mấy anh bồi bàn, mấy chị em ta ở những khu mà nghị Oanh lui tới không? Nghị Oanh không đọc báo để thấy có những nhân vật quốc tế chê bai cuộc độc diễn sao? Không thấy có những Nghị sĩ Mỹ đã đòi Nixon phải cúp viện trợ cho ông Thiệu vì cuộc độc diễn đó sao?

Chỉ được tiếp xúc với mấy tên cò mồi hạng bét ở ngoại quốc thôi mà nghị Oanh đã lên mặt biện hộ cho cuộc độc diễn, cứ làm như những tên này không «thác mào» về cuộc độc diễn là cuộc độc diễn hay ho lắm, đúng lắm!

Thối hơn nữa là nghị Oanh còn đòi «nghỉêm trị» những anh em sinh viên học sinh đót xe Mỹ. Nghị Oanh có biết vì sao mà anh em SVHS phải có hành động đó không? Nếu không biết thì chịu khó tới các trụ sở sinh viên, anh em sẽ vui lòng giải thích cho, để được biết thế nào là lòng yêu nước, là tự ái dân tộc, là sức mạnh của tuổi trẻ. Suốt đời là I tên bồi Mèo mà lại mở mồm đòi «nghỉêm trị» những người tranh đấu vì quyền lợi của đồng bào thì khỏi hài đêch chịu được.

Nhưng khỏi hài nhất là nghị Oanh đã khuyên nước VN hãy «noi gương sáng» của nước Tân gia Ba. Tại nước này, ngoài vị Tổng thống độc diễn, còn đến 58 vị trong Quốc hội cũng đã ứng cử độc diễn tại mỗi địa phương của mình.

Thì ra, cường quốc Anamta vẫn còn phải thua cường quốc Tân gia Ba đáng kính yêu của nghị Oanh về màn độc diễn, bởi vì ở xứ ta mới chỉ có Tổng thống độc diễn thôi chứ chưa có Quốc hội độc diễn! Thế mà không chịu noi gương người ta cho đủ để nghị Oanh phải tiếc rề.

Nhưng không hiểu sao một mặt ca ngợi nước nở màn độc diễn của đức vua Annam và của quý quốc Tân gia Ba, một mặt nghị Oanh lại chỉ trích việc làm hiện tại của Chủ tịch Huyền là «độc diễn»? Giả dụ như Chủ tịch Huyền có độc diễn ở cái Thượng nghị viện nhỏ bé hiện tại thì cũng chẳng thể so sánh được với cái màn độc diễn 3-10 vừa rồi. Lỗi một sự kiện nhỏ để lấp liếm, bào chữa cho một sự việc lớn lao như thế thì người sao nổi!

Tuy nhiên, làm trò như thế vẫn chưa cho là đủ, ông Oanh còn khuyên văn phòng Thượng viện nên «noi gương hãng thầu RMK mà tổ chức lại cho khá hơn» vì theo ông, «công chức của Thượng viện không bằng tư chức của hãng thầu RMK».

Chính vì câu nói bất hủ này mà nghị sĩ Trương Tiến Đạt đã nổi giận, phang cho một câu mai mỉa rằng: «TT Thiệu thường lấy Mỹ làm gương, nay nghị Oanh lại khuyên TV noi theo một hãng thầu Mỹ. Như vậy, nghị Oanh đã đi đúng đường của Tổng Thống Thiệu».

Vẫn chưa hết giận, ông Đạt còn cho rằng, qua hai lời phát biểu của hai nghị Ngai và Oanh, ông có cảm tưởng Thượng viện đang có những tiếng nói giống như Hạ viện. Bởi vậy, ông yêu cầu Thượng viện «cần kịp thời ngăn chặn tiếng nói gia nô tràn vào TV».

Thật ra, ông Đạt cũng không nên khó tính quá, Thượng viện cũng nên để cho có tí tiếng nói gia nô tràn vào cho nó vui. Nhất là mùa cái tổ đã đến nơi rồi, hãy để mấy anh nhân công hãng thầu RMK như nghị Oanh còn làm ăn chứ! Vừa làm công nhân hãng thầu Mèo, lại vừa làm gia nô nữa thì còn anh chó nào dám cạnh tranh nổi mấy bố này!

VÀNH MÓNG LỢN

Tuần này án Con Ong nhận được đơn của ông Trình quốc Khánh, Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân chống độc tài kiện người Thủ ủy liên danh Dân Chủ về tội gian lận bầu cử.

Thấy bị cáo quá "nặng ký" bọn CO cũng định cho vụ này chìm xuống luôn, giống như Giám Sát Viện vẫn làm mỗi lần đụng phải thứ tham nhũng gộc. Tuy nhiên sau khi suy nghĩ kỹ, chỉ si Minh Võ quyết định xử. Chỉ si "viết": "Lâu nay nền dân chủ pháp trị của ta vẫn mang tiếng là giả tạo. Thêm nữa, bị cáo trong vụ án này lại có mỹ danh "Dân Chủ". Nếu ta không dám xử tức là ta... mang tội vu cáo chế độ. Trái lại nếu nói đại phiên tòa này bị dân chào, nghĩa là báo Con Ong bị tịch thu, tức là nền dân chủ pháp trị tại Anamba bị... tịch thu. Và nếu điện khố lộn này xảy ra thì cả nước đều buồn. Cái buồn của bọn CO sẽ trở thành vô nghĩa lý".

Sau đây là thành phần phiên tòa:

Chánh Án: HỒ ỒNG
Bồi Thâm I: CỤ VIP KK
Bồi Thâm II: GẤ THÂM
Lục Sự: LÁI VỊT
Chuyên Viên Buộc Tội: LÝ QUÍ CHUNG
Luật Sư Nguyên Cáo: TRẦN VĂN TUYẾN
Luật Sư Bị Cáo: LÊ TÀI HÒA
Mô Tòa: NGUYỄN BÁ LƯƠNG

(Đây là phiên Tòa lớn nhất nhì trong năm, sau phiên xử Phó Vương Râu kèm kiện Tứ Vương Bốn vùng về tội gây áp lực, Chung quanh Tòa Án hàng hàng lớp lớp CSDC với mặt nạ ngựa hơi độc và súng M.16 lăm lăm trên tay, để đề phòng các lực lượng SVHS và Phật Giáo Ấn Quang "cướp" bị cáo. Bởi vậy nên số người đến dự phiên phiên Tòa rất ít, ngoài những nhân vật thân cận với bị cáo như ông Nguyễn Văn Bông, Nghị hôn Nguyễn Thanh Liêm, dân biểu Phạm Ngọc Nguyễn v...v...)

Về phía báo chí, người ta nhận thấy chỉ có phóng viên của các báo Quạt Cường, Tiên Bò, Cấp Tiên, Tin Sóng, Dân Ý, Báo Lửa; Còn ngoài ra các báo đối lập và thuần túy nghề nghiệp đều vắng bóng có lẽ vì không thoát qua được lực lượng đàn chào phía ngoài Tòa Án.

Giữa bầu không khí căng thẳng chánh Án Hồ Ồng và Bồi Thâm VIP KK, cõ đeo ba "khuyên đen" (còn gọi là "Vòng Hít Các", mà Nhà Nư ớc đã ưu ái tặng cho hơn 400 ký giả đối lập.) lững thững bước vào.

Một số phóng viên của các tờ báo trên đồ xô lại chỗ Chánh Án xin phỏng vấn. Phái viên C.O xin ghi lại một vài "mẫu" sau đây:

— Thưa ông Chánh Án, ông vui lòng cho bọn báo biết cảm tưởng của ông khi xử vụ án này?

— Cảm tưởng hả? Rét!

— Ông có thể từ chối không ngồi ghế Chánh Án được cơ mà?

— Từ chối chỉ si Minh Võ sẽ cho nghỉ sở.

Thấy cụ VIP KK tay cầm cái bô, một vài ông ký giả Báo Lửa hỏi:

— Thưa cụ, hình như cụ đã "hồi chánh" trở về với hàng ngũ chiến sĩ cầm bút đập tan bọn đối lập phản động?

Nghe hỏi, cụ VIP KK cười đáp:

— Chú em nhầm rồi! Cái bô tao mang theo đây không phải là dấu hiệu của sự hồi chánh. Mà là tao có tật nhỏ hơi nhiều trước những cái đáng kinh tởm. Hôm nay sợ bản Tòa, tao phải vác theo!

Nói xong cụ VIP KK nắm tay Chánh Án Hồ Ồng lôi vào trong và phiên xử bắt đầu

MÔ TÒA: Tòa án Con Ong khai mạc.

CHÁNH ÁN: Tòa xử vụ nguyên đơn Trình quốc Khánh kiện bị đơn Dân Chủ về tội gian lận bầu cử.

MÔ TÒA: Bị cáo và nguyên cáo bước lên Vành móng lợn.

CHÁNH ÁN: Tòa có tí thắc mắc còn muốn hỏi nguyên cáo. Tại sao nguyên cáo không đưa vụ này lên Tối Cao Pháp Viện nhờ phân xử, mà lại nhờ Tòa Án nhảm nhảm này?

NGUYỄN CÁO: Dạ, đưa lên Tối Cao Pháp Viện tôi sẽ bị mang tiếng là... "dẫn mối" cho bị cáo hợp thức hóa cuộc bầu cử mà bị cáo cho rằng rất trong sạch. Cái gương điều 10 khoản 7 vẫn còn đó, thưa ông Chánh Án.

CHÁNH ÁN: Được rồi, cảm ơn nguyên cáo.

(Ông Chánh Án đưa mắt nhìn bị cáo thấy bị cáo đang cầm cúi đọc mấy tờ giấy quay ronéo ra chiều rất đặc ý. Dưới chân bị cáo một số phóng viên Tòa Án đang loay hoay đánh giầy và điều đóm. Chánh Án từ thờ dài lăm lăm: "Như vậy hèn gì bị cáo chẳng đắc cử gần trăm phần trăm". Đoạn bắt chợt vỗ bàn quát lớn).

CHÁNH ÁN: Bị cáo! Trước vành móng lợn Tòa không muốn thấy bị cáo khoe trương cái cảnh khó coi kia.

BỊ CÁO: Đây là uy tín và thực lực của tôi. Mong Tòa thông cảm cho.

CHÁNH ÁN: Đẹp qua cái vụ này, Tòa muốn hỏi tại sao bị cáo cứ li lợm độc diễn khiến gây nên bao nhiêu xáo trộn?

(Bị cáo mím cười ngửa mặt nhìn lên, vì vút một đường thơ thay cho câu trả lời Chánh Án)

Một li ba bảy cũng li.

Đầu cho tiếng bác tiếng chì quân chi!

Bị cáo vừa dứt lời, cử tọa phần lớn là của Phủ cất tiếng hò phụ họa!

Hò dô ta ôi hò dô ta

Phiếu kia ai chất lên cao

Đề ông, ông thơ thới, thới lại vào, vào đình xưa

Tình tình tang, tang tình tình

Quan Tòa rằng, Quan Tòa ơi, rằng có biết, biết hay không?

Rằng có biết là biết hay không?

CHÁNH ÁN: Tất cả khép cái cửa miệng lại. Các người coi chừng Tòa sẽ tổng giam các người về tội nhục mạ Thẩm phán dù là Thẩm Phán tư. Nghe chưa?

(Sau tiếng quát của chánh Án từ Hồ Ồng, mọi người đều im phăng phắc. CHÁNH ÁN: Bị cáo nên dạy dỗ lại bày gia nô, chính những tên này đã giết chết bị cáo, cho bị cáo đi tàu bay giấy, lơ lửng trong những ào tưởng chết người. Bị cáo hiểu chưa?)

BỊ CÁO: Thưa ông Chánh Án tôi lại quan niệm khác.

CHÁNH ÁN: Bị cáo quan niệm thế nào?

BỊ CÁO: Tôi quan niệm cuộc đời này vốn là một cơn mê dài, hóa cho nên tôi rất thích vác áo tưởng.

CHÁNH ÁN: Có bao giờ bị cáo mơ thấy lựu đạn nổ, người chết, khói cay mù mịt thành phố và bị cáo bùng tình không?

BỊ CÁO: Dạ đôi khi. Nhưng tôi cho đó là điềm lành. "Sanh dữ tử lành" mà ông Chánh Án!

(Nói xong bị cáo cất tiếng cười tở tở, cười sặc sụa. Đám cử tọa thấy bị cáo cười, đéch hiệu mô tê ất giáp gì cũng "đem" theo, làm mất hết trật tự. Chánh Án vỗ bàn quát lớn).

CHÁNH ÁN: Im lặng! Nguyên đơn Trình Quốc Khánh thưa bị báo về tội gian lận bầu cử bị cáo có nhận tội không?

BỊ CÁO: Thế đéch nào là gian lận?

NGUYỄN CÁO: Số cử tri đi bầu thì ít mà số phiếu đắc cử lại quá cao, tức là gian lận chớ còn gì nữa.

BỊ CÁO: Bằng chứng?

NGUYỄN CÁO: Có ngay.

(Nói xong nguyên cáo cầm một chồng hồ sơ vừa định trao cho quan Tòa, tai bị cáo đã chặn lại, la lớn)

BỊ CÁO: Ngụy tạo! Những cái anh gọi là bằng chứng chỉ là "hư" ngụy tạo nhằm phá rối... cuộc trị an!

(Bị cáo vừa dứt lời, cử tọa la lớn: "Đã đảo tên phá hoại. Hoan hô kết quả cuộc bầu cử vô cùng tốt đẹp. Yêu cầu Nhà Nước trừng trị gấp những tên phản động...")

BỊ CÁO: Thưa ông Chánh Án. Với một hậu thuẫn... nhân dân mạnh như ông Chánh Án vừa thấy tôi thừa sức đề đắc cử hơn chia mười phần trăm, cần gì phải gian với lận.

NGUYỄN CÁO: Anh phải nói rằng nhờ hậu thuẫn gia nô mới đứng.

BỊ CÁO: Thì gia nô chẳng do dân mà ra không lẽ do cái "hoa trâu" à?

NGUYỄN CÁO: Đúng hơn là do... Tông tông!

CHÁNH ÁN: Truyền nguyên và bị cáo si tốp, trở về ghế ngồi cho ông chuyên viên buộc tội làm bản phận công dân.

(Chuyên viên Buộc Tội, Người Viên Cơ Đơn Lý quý Chung chống hai tay vào thành bàn đứng vụt dậy vung lưỡi đầu).

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI: Thưa quý Tòa, đây là một vụ án độc nhất vô nhị, từ cổ chí kim chưa hề có. Bị cáo chỉ vì quá mệt cái ghế hai con rồng lợn, đã có dự mưu ngay từ phút đầu cuộc bầu cử đang còn trong thời kỳ mới rụng trứng. Đó là việc bị cáo mua đứt cái điều 10 khoản 7 của dân biểu bất cứ liêm sỉ nơi viện Tai tiếng. Mọi điều kiện... (Chỉ si Minh Võ ra Pháp Viện mới cho li không li hiểu)

Cũng bởi điều khoản thiếu tính cách dân chủ đó, hóa cho nên một số ứng cử viên đã bị cho đi trượt ngay từ lúc cuộc đua còn chưa ra dấu vào dấu. Còn một số ứng cử viên khác vì không muốn trở thành những tên hề đại dột trong vở kịch Khả Năng, Phi Thoàn nên đành phải rút lui. Sự kiện đó tưởng rằng đã đủ thực tình bị cáo, kéo bị cáo ra khỏi cơn mê tái nạm gấu.

Rồi đến cái gọi là kết quả cuộc bầu cử lại còn thật là quái đản.

Nếu quả tình cuộc bầu cử được diễn ra một cách trong sạch mà bị cáo đoạt được tỷ lệ đó, nghĩa là được dân chúng tin nhiệm gần một trăm phần trăm thì đất nước này đã thanh bình từ khuya rồi, chứ đâu có ngập ngựa hơi cay, dùi của tua tủa, phi tiễn bay như én liệng mùa Xuân và các lực lượng tranh đấu đấu có chọn rộn như...phản đối độc tài, đang diễn ra hàng ngày vậy.

(Người Viên Cơ Đơn đầu hàng quá bị hụt hơi, mặt tái mét ngồi thụp xuống ghế, khiến Chánh Án phải truyền Mô Tòa lôi vào phía trong cạo gió. Ngay lúc đó thì Luật Sư Bị cáo tiến lên mở máy còi).

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý Tòa vô tư không hề biết rét, thân chủ tôi là một người yêu nước cực độ. Có yêu nước thân chủ tôi mới can đảm hy sinh... độc thân độc tấu, độc huyền cầm một cách là lướt như vậy. Nếu cho rằng thân chủ tôi gian lận là sai, vì nếu thân chủ tôi có hành động đó, thì mấy đại phát thanh tuyên truyền đâu có bình luận hốc thom vì vút như vậy? Còn việc thân chủ tôi đắc cử với một tỷ lệ cao ngẫu nhiên đáng cho thế giới kiêng vì lãnh tụ ta, là một niềm kiêu hãnh chung cho dân Mít. Nếu cho rằng kết quả đó ngụy tạo, thì cái ngụy tạo này là hành động yêu nước đáng được tha bổng. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Sau hơn nửa giờ đình đề nghị án và đề chích thuốc trợ tim cho Chánh Án, Tòa Án C.O lại tái nhóm)

CHÁNH ÁN: Xét vì bị cáo quả tình đi chàng hàng trên luật bầu cử. Tòa truyền vô hiệu hóa sự đắc cử của L.D Dân chủ và tổ chức cuộc bầu cử khác theo luật định.

NỬA ĐUA NỬA THẬT

CỬU SÙNG

Bói ra ma quét nhà ra rác

Chưa bao giờ người ta lại thấy cái nghề làm thầy bói lên hương như lúc này. Đi coi bói mà cũng phải châu chực quá là đi chờ linh chân. Mỗi ngày mất buổi, nhiều khi lại còn bị phú về cái nhà bỏ là đấng khác. Như trường hợp ở nhà cô thầy bói Nam Vang, tục gọi là Cô Ba Nam Vang. Tính cô Ba đồng bóng bỏ mẹ. Hứng lên thì có coi, có khi không thèm lấy tiền mà lại còn ban tài phát lộc cho thân chủ là đấng khác. Mà không hứng thì dù là ông Giời cô cũng sáng phú tú, đuổi về quây quây.

Người ta kể lại rằng, một bữa có anh gia nô của một bố Tổng Trưởng nào đấy, tìm đến nhà Cô Ba và biểu cô rằng: ông bà Tổng Trưởng chúng tôi đánh xe tu bin tới rước cô đến tư dinh để coi bói. Cô Ba nghe đoạn liền cười khẩy:

— Ở đây chỉ quen coi bói cho người bình dân mà thôi. Nếu là Tổng Trưởng thì lại phải tìm đến các thầy bói chuyên coi cho các Tổng Trưởng.

Cô Ba tuy chỉ là cái đồ thầy bói nhưng cũng khoái va nịnh ra rít. Còn nếu giờ giọng hích xì xằng đối mí cô thì lập tức bị dặt tay lá chổi mòi ra khỏi cửa ngay. Cô Ba chuyên về tướng diện và cho bùa. Và cô nói thì trăm điều trúng cả trăm chớ không có phét lác và ba xạo như cái thằng thầy bói Ấn Độ vẫn thường đăng quảng cáo trên các báo.

Chính cô là người đầu tiên coi bói cho ông Nguyễn Cao Thăng. Khi vừa thấy ông Thăng bước vào nhà cô đã nói ngay:

— Sắc diện ông coi mới không được tốt. Chừng nào thì ông đi ngoại quốc chữa bệnh?

Ông Thăng giật bản người và khép nép ngồi xuống rồi nói:

— Nếu vậy thì tiếng đồn quả thật không sai. Chẳng điều gì có thể qua mắt cô Ba được.

Rồi ông ta hỏi:

— Thưa cô liệu bệnh tôi có qua khỏi được không?

— Nếu qua được năm nay thì ông có thể sống thêm một giáp nữa.

— Còn nếu không?

— Tôi không dám nói một cách quả quyết. Chỉ biết rằng sang năm tới, số của ông đại tiểu hạn trùng phùng! Lành ít dữ nhiều. Nếu ông có "ra đi" thì cũng "ra đi" một cách hết sức nhẹ nhàng và rất đặc biệt.

Ngừng giây phút, Cô Ba tiếp lời bằng một câu hỏi:

— Từ vì của ông thân cư thế thiếp, có đúng không? Nếu đúng thì tôi mới nói tiếp, ngược bằng sai thì thôi ông có thể ra về thư thả.

Ông Nguyễn Cao Thăng lại giật mình thêm một phát nữa, và vội vã gật đầu:

— Dạ đúng. Xin cô làm ơn chỉ dẫn thêm cho.

— Số của ông cũng lại là cái số đào hoa và ông có cái tính hoa thơm đánh cả cụm, nên chỉ không phải có một mà có tới ba bốn bà. Những bà ấy đa số lại cùng chung một huyết thống.

Lần này thì ông Nguyễn Cao Thăng phục sát đất, ông ta thò dài mà than rằng:

— Thế mới biết rằng thiên định kỳ số. Con người ta quả có số thiệt. Nếu vậy tôi chả còn gì ăn hạn nữa.

Hai tháng sau ông Thăng đi Tây chữa bệnh. Và ông ta đã chết bất ngờ ở trên máy bay trong đoạn đường trở về nước. Đúng như lời cô Ba Nam Vang đã nói: một sự "ra đi" rất nhẹ nhàng và cũng rất đặc biệt.

Một số các tướng tá cũng có tới xin bùa cô Ba. Bùa cô Ba thì rất có linh. Đơn bản vô người chỉ kêu bùm bụp rồi lại bật văng xi lô đi chỗ khác, và người ngợm không có hề hấn chi hết.

Ái không tin cứ đến xin bùa đeo vào người rồi giả vờ đi súng vô mòng tang bốp cò thứ I phát sẽ biết ngay.

Thầy bói Long Vân ở Nha Trang.

Lão thầy bói này mắt sáng choang như gương Tàu chứ không có mù tịt như thầy bói Kim ở đường Chí Linh SG hay thầy bói Quý Cốc tiên sư ở Ngã Ba Ông Tạ. Thầy bói Long Vân ở Nha Trang lại còn kiêm cả nghề lương y, kiêm trị nam phụ lão ấu nội ngoại chir khoa và có những thứ thuốc trị bệnh sai cho trẻ con có thể nện gậy cho khỏi được.

Thường thì ra ở nhà thầy bói Long Vân lúc nào cũng thường trực hai loại thân chủ. Một loại đến coi bệnh và một loại đến coi bói. Phòng mạch và phòng bói, buổi sáng mở cửa từ 9 đến 12 giờ, còn buổi chiều: từ 3 đến 6. Thân chủ khi mở cửa cũng đông ạp đi không hết.

Trong số các thân chủ phục tài thầy bói Long Vân có ông Chánh án Nguyễn Hữu Cần. Hồi ông Cần còn ngồi ghế chánh án ở Nha Trang, bác sư Long Vân đã bói nhiều quẻ khiến cho ông Cần phải giật mình thon thót.

Năm ấy là năm Đinh Mùi. Chỉ còn một ngày nữa là sang năm mới: năm Mậu Thân. Có ông Thượng sĩ Dân ở tiểu khu Nha Trang ghé qua nhà bác sư Long Vân để nhờ coi một quẻ xem đầu niên thủ làm ăn ra sao?

Lúc đó vào khoảng 9 giờ tối.

Mông sư Long Vân, sau khi làm bâm như đi khấn tiên sư một hồi, đã nhìn ông Dân với một vẻ mặt rầu rĩ rồi nói rằng:

— Nói ra xin ông đừng giận. Quẻ này xấu lắm. Số ông nếu theo đúng những điều đã ghi trong sách tướng số, thì trong mấy ngày đầu năm ông nên coi chừng kẻ không sẽ bị cộp vô.

Thượng sĩ Dân nghe đoạn giật mình mặt lại. Chỉ còn có mấy tiếng đồng hồ nữa là qua năm mới mà nó lại biểu mình sẽ bị cộp vô thì còn ra cái thống chế đêch gì nữa. Đúng là đồ ba xạo. Bói ra ma quét nhà ra rác. Thầy bói cũng nói láo ăn tiền ra rít. Nhưng mà ở Nha Trang làm cóc gì có cộp mà mình ngán.

Lễ giao thừa xong, Thượng sĩ Dân đang định sửa soạn đi ngủ, chợt nghe thấy tiếng súng nổ lẹt đẹt ở phía Tiểu Khu. Thoạt đầu ông ta cho rằng mấy tên lính ba gai nổ súng rộn chơi để thay cho tiếng pháo, nhưng khi thấy tiếng súng vồn cứ nổ rền, cực chẳng đã ông ta đành nhảy lên xe Jeep phóng tới Tiểu khu để xem sự thế ra sao. Thế rồi ông ta đi là đi luôn.

Xe Jeep vừa chạy tới gần cổng Tiểu Khu thì bị ăn một tràng đạn liên thanh. Việt cộng đã đột nhập thành phố từ lúc nào.

Thầy bói Long Vân đoán trúng phóc. Có điều rằng không phải cộp về mà là Việt Cộng về.

Ông chánh án Nguyễn Hữu Cần cũng là một trong những thân chủ quen thuộc của thầy bói Long Vân. Một bữa, ông Cần đang nằm khoèo ở nhà thì ông Long Vân dò đến với nụ cười toe toét trên môi mà rằng:

— Ông Chánh án sửa soạn ăn khao đi thôi chớ.

— Làm cái gì mà ăn khao?

— Thì sắp thăng quan tiến chức mà.

— Bỏ không nhể lại đi làm xếp Chánh án hay sao?

— Ông cứ tin tôi đi. Tôi đã coi lại số ông rồi. Con đường danh vọng của ông sẽ lên trong vòng

hai năm, rồi sau đó lại trở lại mức bình thường.

— Ủi giào! Danh mí vọng. Đấng nào thì cũng chỉ đến ngồi xư án là cùng chứ gì. Thời xếp chuyện đó lại. Ông thử bìn hỏ tôi một quẻ xem bao giờ lấy vợ. Năm âm mả cái gối chán mở đ ghê lắm.

— Tôi đã từng nói với ông Chánh án rằng, số của ông là "bán thế cô phòng độc tú!". Phải cỡ gần bốn mươi ông mới có thể lấy vợ được. Vì ông sống dai lắm. Ngoài tám mươi lăm. Nếu ông m ổn cường lại số mệnh. lấy vợ sớm e rằng sẽ không tốt. Sẽ có những sự linh khinh xảy ra và coi chừng không khéo lại đảo tụng đình là đấng khác, để rồi đi đến chỗ "quan phủ, thái uế long đông, tháng ngày chờ đợi cửa công mỗi môn!"

Mấy tháng sau, quả nhiên ông Cần đổi về Phan Rang và có trực thăng chức thiệt: Chánh án lương tỉnh Phan Rang, Cam Ranh và kiêm luôn cả chức Dự thẩm lẫn Biện lý. Nghĩa là một mình mần luôn cả ba chức vụ: bắt người, xử người và tha người.

Trước sự đoán trúng phóc của thầy bói Long Vân, ông Cần đâm rét đêch đảm lấy vợ nữa. Mũi tới đầu năm 1971 vì một lấy vợ quá, nên ông ta đành liều mạng cưới vợ một phát vậy rồi muốn tới đâu thì tới.

Vụ lấy vợ này đã có những chuyện lời thôi xảy ra thiệt. Có một cô gái già, tuy chưa mang bầu nhưng lại cứ nhất định là mình có bầu rồi và đảm đơn kiện ông Cần biểu rằng ông đã dụ dỗ gái già đến mang bầu. Ông Cần vừa bị đau như hoạn lại vừa buồn cười khi nhớ lại cái sự tiên đoán của thầy bói Long Vân.

Cũng may mà mọi sự đều thông qua một cách êm ru bà rù.

Những Ủy Ban hết...

Thượng Viện có tới 12 ủy ban, nhưng chẳng mấy ủy ban sáng giá trên phương diện làm việc. Nhiều năm qua, những ủy ban đã làm việc rất bết là Y Tế, Văn Hóa, Canh Nông, Giao Thông Công Chánh, Nội vụ nội quy, Nội vụ, Tài Chánh, Kinh Tế, Quốc Phòng, Ngoại Giao, chỉ có hai ủy ban làm việc có tí sinh khí là Tư Pháp Định Chế và Lao Động Xã Hội. Sở dĩ năm ngoài làm việc bết là thứ nhất, các nghị sĩ đi công du nhiều quá và lâu quá, thứ hai, có nhiều ủy ban không họp được vì không có ủy viên, năm ngoài liên danh Hoa Sen và nhóm Dân Tộc tẩy chay cuộc bầu văn phòng nên không một ai chịu tham gia vào các ủy ban để làm việc, nếu có thì cũng chỉ làm việc khơi khơi lấy lệ.

Năm nay sau khi bầu cử và các Nghị Sĩ đắc cử đều thể bản mang trời đất là sẽ làm việc ra trò, nhưng chẳng hiểu có làm được trò gì không đây. Chắc rồi cũng đến thế cả thôi chui ống.

Ngày chưa bầu lại bản phần Thượng Viện thì các văn phòng đệ nhất phó chủ tịch, bà Đại, đệ nhị ông Cửu, Tư Pháp ông Sách, Nội Vụ ông Giải, là đồng ký giả ra vào lấy tin, năm ngoài, phòng đệ nhị phó chủ tịch của ông Bảo chẳng ai bước vào, rồi đến các phòng Y tế, văn hóa, nội vụ, canh nông, ra vào đông nhất là Tư Pháp, Ngoại Giao, Lao Động và văn phòng liên danh Hoa Sen, nhóm Dân Tộc.

Năm nay những văn phòng: Văn Hóa, Canh Nông, Nội Vụ, Tư Pháp, Lao Động, Nội vụ nội quy, Ngân Sách Tài Chánh, Kinh Tế chắc cũng chẳng có một ký giả nào bước vào, vì họ đã biết tài nói lảng của các Nghị sĩ vừa đắc cử vào chức vụ chủ tịch của các ủy ban đó. Họ chỉ tới chơi ở các ủy ban Ngoại Giao, Quốc Phòng cùng văn phòng nhóm Hoa Sen, Dân Tộc.

Nhìn chung trong hàng ngũ chủ tịch mới chỉ có ông Nhuận sáng giá, còn thì tối hết, cũng có ông Niệm đấy, nhưng ông Niệm giữ ủy ban Y Tế, một ủy ban chuyên môn quá, khó mà nổi đình đám nên cũng sẽ chìm luôn. Bởi vậy hội đồng chủ tịch Thượng V này chỉ là một hội đồng cơm nếp nát. Chấn thảy mô nội!

CẢM CÚM — SỐ MÙI — NHỨC ĐẦU

— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC

BẤP THỊT

HẤY UỐNG

RHUMEX

(Ăn tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(SỐM BẰ THIỆC ĐỆ)

Người và việc...

● THIÊN KHÔI

Tiếng nói Gia Nô vào Thượng viện

Ngày thứ sáu tuần trước, Thiên Khôi phát pho tới Thượng viện xem cảnh bầu bán văn phòng, hy vọng sẽ được xem những màn chửi nhau còn hơn c với m như năm ngoái. Chửi nhau vì phân phe mà mất ăn, chửi nhau vì giành giật v.v. Nhưng năm nay mọi sự đã xảy ra tốt đẹp vì những phe phái đã ăn ý với nhau từ trước.

Mở đầu cho phiên họp chia ghế, Nghị sĩ có biệt danh "đội gạo lên chùa" Vũ Văn Mậu đã lên tiếng chỉ trích, mỉa mai cái kết quả bầu cử độc diễn 3 tháng 10. Ông Mậu nói rằng trước con số tỷ lệ 94,30% đạt được, có lẽ các nhà chính trị, các nhà thông thái Mỹ phải sang học tập rút kinh nghiệm, vì một nước dân chủ, tự do như Mỹ cũng chẳng bao giờ đạt được tỷ lệ phiếu bầu trên trong các cuộc bầu cử. Còn Cộng Sản thì chắc tức lên mà chết, vì nhiều nước Cộng Sản tổ chức những cuộc bầu cử mà kẻ đắc cử cao lắm cũng chỉ tới 90,10% là cùng. Ông Mậu đòi Thượng Viện lập ủy ban điều tra kết quả bầu cử.

Sau khi ông Mậu dứt lời, Nghị sĩ Nguyễn Văn Ngãi, lãnh tụ Lực Lượng dân chủ VN lên diễn đàn. Ông Ngãi thì cả nước đã biết là người đã hết lòng ủng hộ cuộc độc diễn của ô. Thiệu, người đã ngời ca sự độc diễn là một sự can đảm. Ông Ngãi quả đã can đảm hơn sự can đảm của ông Thiệu khi công khai nói trước diễn đàn Thượng Viện là con số cử tri đi bầu 87,70% hay trên 6 triệu 300 ngàn người là những cử tri đã biểu lộ được ý thức trách nhiệm đứng đắn của họ đối với cuộc bầu cử, và số phiếu hợp lệ lớn lao như vậy, đã phản ảnh được mức độ hậu thuẫn của quần chúng đối với chủ trương, lập trường của Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu.

Sau khi ngời ca như vậy, ông Ngãi đã thách thức những kẻ mà ông mỉa mai gọi là "tư mô tả là đối lập" hãy công bố những bằng chứng gọi là gian lận, là bắt ép cử tri đi bầu mà họ vẫn từng tổ cáo, còn không chứng minh được thì họ chỉ là những phần tử nguy hại, phá hoại vô trách nhiệm vì quyền lợi cá nhân hay phe phái. Ông Ngãi cuối cùng đã kêu gọi lương tri và sự ý thức trách nhiệm của những kẻ đối lập!

Khi ông Ngãi đang phát biểu như trên, thì trên ghế bàn chủ tọa, ông Huỳnh Văn Cao cười nửa miệng, và nhiều tiếng cười khinh thị khác nổi lên ở nhiều nơi.

Tiếp lời ông Ngãi, ông Oánh cũng lên tiếng ca ngợi cuộc độc diễn 3-10, và ông so sánh cuộc độc diễn đó với cuộc độc diễn của ông Nguyễn Văn Huyền hôm nay. Ông còn cho rằng những công chức ở Thượng Viện khả năng làm việc còn kém hơn các tư chức ở hãng thầu Mỹ RMK.

Trước sự đột khởi của những tiếng nói bênh vực nhà nước, đúng hơn cá nhân ông Tổng Thống Thiệu của ông Ngãi và ông Oánh, ông Nghị Trương Tiến Đạt trong liên danh Mặt Trời phản tỉnh đã lên diễn đàn. Trả lời ông Oánh trước, ông Đạt nói là so sánh sự độc diễn của ông Thiệu với của ông Huyền là một sự tủi hổ cho Thượng Viện, vì không thể so sánh được, ông Huyền không nộp đơn ứng cử mà do người đề cử, các Nghị Sĩ khác cũng được đề cử nhưng họ đã rút lui, ông Nghị Tàu Tảng chen vào, nội quy Thượng Viện không có điều 10 khoản 7, nay ông Oánh tuyên bố ra ứng cử vẫn được như thường. Ông Đạt nói tiếp: Ông Tổng Thống Thiệu lấy Mỹ làm mẫu mực trong mọi việc, nay ông Oánh cũng lấy hãng thầu RMK của Mỹ ra làm mẫu mực cho sự chọn lựa công chức Thượng Nghị Viện cũng là đúng đường lối đề ra.

Trả lời ông Ngãi, ông Đạt không thêm nhắc tới tên mà chỉ nói trống là một nghị sĩ vừa đòi bằng chứng, thì những tiếng cười miệt thị kia chính là những bằng chứng cụ thể và đau xót nhất đấy, tiếng cười nhưng ngấm tiếng khóc, khóc cho đất nước trước trò hề bầu cử. Ông Đạt còn chua chát nói là đã có tiếng nói của Hạ Viện tràn vào Thượng Viện, những tiếng nói của gia nô, và không một ai muốn nghe những tiếng nói gia nô ở đây. Ông Đạt còn thêm người nói những lời đó, chắc cũng không thể tin được lời mình nói.

Một vài ông cựu Thượng Nghị Sĩ và một số Dân Biểu thất cử ngồi phía sau đã nói với nhau: «Chắc hẳn phải được vài triệu rồi mới dám nói như vậy». Có người cho rằng: «Hắn nói đê bát một cái ghế Tổng Trưởng trong kỳ thay đổi nội các sắp tới, nói để dọn đường cho hắn trở lại Thượng Viện năm 73.»

Ông Ngãi là nghị sĩ cô đơn trong Thượng Viện, từ hai năm nay ông chẳng chơi với ai, và cũng chẳng có ai chơi với ông. Bây giờ ông ủng hộ ông Tổng Thống thì cũng chỉ ủng hộ có một mình, chẳng lời kéo được ai, có kẻ dè dặt nhất là ông Tàu Tảng Trần Thế Minh thì ông Minh cũng đã chán ông từ khuya rồi. Bị một ngọn đòn của ông Đạt quát đầu thấu xương, nhưng ông đành cười trừ, ngậm bồ hòn làm ngọt, ông chỉ cần đạt được mục đích, dù trên đường đi tới mục đích ông có phải lợi qua những bãi dơ. Phải nhận ông là có trí lớn như Hàn Tín lòn chôn khi chưa có thể. Ông đã học được chữ trơ và chữ lì. Xin nhại câu thơ:

Giỏi thay Trần quốc Toản
Tuổi trẻ dư can đảm
Giết địch báo hoàng ân..

là:

Giỏi thay Nguyễn Văn Ngãi
Cứng như con cú cái
Chửi địch báo hoàng ân
May ra ăn tí giải...

để tặng ông, một tiểu anh hùng dân tộc, đang hùng dũng tiến bước theo đại «anh hùng dân tộc».

Hoa liên kết

Năm ngoài liên danh Bông Huệ đi hàng hai rồi phân thủng tất cả để đớp hết ghế, sự phân thủng đã làm cho liên danh Bông Huệ bị thân bại danh liệt, năm nay để tránh tiếng, liên danh Bông Huệ đã âm thầm kết hợp với liên danh Hoa Sen và nhóm Dân Tộc để chia ghế, và có đá gà với liên danh Mặt Trời một tí. Sự kết hợp được dựa trên nguyên tắc «thành tín và kỷ luật». Kết quả cuộc bầu liên danh Bông Huệ chiếm 5 ghế trong đó có ghế chủ tịch Thượng Viện.

LD Hoa Sen và nhóm Dân Tộc chiếm 6 ghế trong đó có ghế đệ nhất Phó Chủ Tịch. Liên danh Mặt Trời chiếm 3 ghế, còn một ghế đệ nhị phó chủ tịch cũng là ghế an ủi giành cho Phe Nghị Sĩ thâm lạng của ông Đặng Văn Sung, 5 ghế của Bông Huệ là: Chủ tịch Thượng Viện, Chủ Tịch các ủy ban: Kinh Tế, Lao Động, Ngân Sách Tài Chánh và Tư Pháp Định chế.

6 ghế của Liên danh Hoa Sen và nhóm Dân Tộc là Đệ Nhất Phó Chủ Tịch, chủ tịch các ủy ban: Ngoại giao, Quốc Phòng, Văn Hóa, Y tế, giao thông.

3 ghế của liên danh Mặt Trời gồm chủ tịch các ủy ban Canh Nông, Nội Vụ, Nội viện nội quy 1 ghế danh dự đệ nhị Phó Chủ tịch cho nhóm Nghị Sĩ thâm lạng.

Trong 15 ghế đó có tất cả ghế «c» diễn, vì trúng độc diễn từ Hành Pháp tràn qua sao mau lẹ thế. Chỉ có 6 ghế tranh nhau hơi gay go là Lao Động giữa ông Trần Thế Minh phe ông Sung với Lê Văn Thông phe Bông Huệ, và lẽ dĩ nhiên đúng số Trâu trắng, ông Minh rút dài trước cảnh Hoa liên kết. Ghế Ngoại Giao, ông Sung ra tái tranh với ông Trần Quang Thuận ở Hoa sen, và ông Sung cũng ngã ngựa với tỷ số đầu đón 19/34 phiếu. Ông Sung đau vì năm ngoái, ông thắng vị «Tướng» của Hoa Sen là Vũ Văn Mậu một cách vẻ vang, năm nay ở cái thế Hoa Liên Kết, Hoa Sen không cần đưa Tướng mà chỉ đưa quân là Trần Quang Thuận cũng thắng lại được ông.

Trước sự thất trận của ông cũng như của ông Minh, ông Phiền (về sau ông Truyền) người ta đã biết trước là ông Nguyễn Văn Chức, tức Robert Chức sẽ phải thâm bại trước ông Nguyễn Huy Chiêu của Bông Huệ, nhất là khi người ta đã thấy ông Chiêu từ chối tranh chức chủ tịch ủy ban Nội Vụ, ủy ban ông Chiêu đang giữ, để nhường cho ông Lê Phước Sang Mặt Trời, ngõ hầu đổi lấy 10

phiếu Mặt Trời cho ông khi ông ra Tư Pháp Định Chế Quả nhiên ông Chức đã phải ngậm ngùi ca bài «Ô e Robert đánh du...» chào thua ông Chiêu ở tỷ số 22/31. Ông Chức thua, thì cái sự thắng thế của ông Cửu phe ông Sung đã mong manh như ngọn đèn đầu trước gió trước ông Phạm đình Ái ở Hoa Sen rồi, và kết quả đúng là ông Cửu đã thờ dài nhìn cái ghế chủ tịch ủy ban Văn Hóa vượt khỏi tay. Trước đó ông Hoàng Kim Quy lại phe ông Sung đã gục ngã trước ông Trần Hữu Phương phe Bông Huệ với tỷ số đậm đà 20/32 khi tranh cái ghế Ngân Sách Tài Chánh. Ghế Nội vụ ông Kỳ (tự do) với ông Sang Mặt Trời. Ông Kỳ thua.

Qua kết quả cuộc bầu kia, người ta thấy liên danh Bông Huệ, nhóm Độc lập và liên danh Hoa Sen, nhóm Dân Tộc quả đã giữ được «thành tín và kỷ luật». Sở dĩ Hoa Sen đi được với Bông Huệ chỉ vì trong «giai đoạn chính trị» hiện tại, Bông Huệ cũng đã công khai chống ông Thiệu qua cuộc độc diễn 3-10. Một khi cùng chống một «kẻ thù» thì chúng ta phải là bạn của nhau, dù rằng trước đó chúng ta đã chửi nhau tăn tẻ.

Nếu cái thế Hoa Liên Kết kia còn bền vững, thì phe đối lập trong Thượng Viện quả là mạnh, sẽ dễ bẹp dễ dàng phe thân nhà nước là phe ông Sung, nhất là khi phe thân nhà nước lại có tới hai «đệ phái», hệ phái Đặng Văn Sung và hệ phái Nguyễn Văn Ngãi. Nhưng chỉ sợ cái thế Hoa Liên Kết sẽ rã rời ngay sau khi chiếm được ghế thôi.

Phải cho Robert đánh du

Theo nhiều ông Nghị, thì nhà nước dường như ghét ra mặt cái ông Nghị Robert Nguyễn Văn Chức, cái ông chỉ chuyên môn chọc nhọt nách nhà nước, nhiều khi ông cù gai làm nhà nước nhấm mặt nom kỹ thấy mồ trước dân chúng. Vậy bằng mọi cách phải vận động cho ông đi, và vận theo các ông Nghị thân ông Chức, có một ai đó đã ba ngày liền tới Thượng Viện vận động, và ông Robert đã phải đánh du thật. Trước cảnh «khỉ leo cây» hẳn nhà nước sẽ vui lòng hết sức. Nhưng cũng từ nay, phe đối lập cực đoan lại thêm một tay kiện tướng, trừ khi... phải, trừ khi ông Chức được triệu thỉnh ra làm Tổng Trưởng Tư Pháp... trong chính phủ Nguyễn Văn Bông.

Kết... đờ đờ

Thượng viện có 60 người, nhưng đúng với «truyền thống» bao giờ cũng chỉ có 59, Thượng Viện bầu năm 67 thì năm 68 Nghị Sĩ Trần Điền được VC «giải phóng» tính mạng. Thượng viện bầu lại năm 70 thì năm 71 Nghị Sĩ Mai Văn Hàm về với Chúa. Cũng vài năm trước, Nghị Sĩ Trần Chánh Thành kiêm nhiệm bộ Ngoại Giao, bây giờ Nghị Sĩ Trần Văn Lâm. Ông Lâm đủ hai năm kiêm nhiệm theo nội quy nên bắt buộc phải trở lại Thượng Viện, nếu ông lên chức Thủ Tướng trong nội các mới thì ông sẽ phải từ chức luôn, nhưng còn khuya mới tới lượt ông, bởi vậy ông sẽ về, về cho đủ con số 58, vì Nghị Sĩ già gân đã lên chức Phó Tổng Thống.

Trong kỳ bầu văn phòng năm nay, ông già Hương không tới, còn lại đúng 56 Nghị Sĩ, buổi sáng đi họp để bầu thật đông đủ, nhưng buổi chiều chỉ có 55 người, vì ông Nghị Sĩ Nguyễn Duy Tài phải bỏ phòng họp về dưỡng đường gấp vì có vài ca đê khó phải mổ. Lúc bầu ủy ban Ngoại Giao, ông Thuận sợ kẹt đồng phiếu với ông Sung sẽ thua vì ông ít tuổi hơn ông Sung, nên cho điện thoại về gấp mấy lần ở dưỡng đường để gọi ông Tài, nhưng ông Tài kẹt mổ nên đành «phụ lòng» anh em. Tính mạng người đắt giá hơn cái ghế chủ tịch ủy ban nhiều. Lúc tới nơi thì đã bầu xong ủy ban Ngoại Giao từ lâu, ông Tài cười hề hề vỗ vai ông Thuận: «Anh thắng tôi mừng, nếu anh thua đừng phiếu thì tôi mới ân hận, anh thắng tới 15 phiếu là quá xá ngon rồi, Thông cảm nghe bô».

Thượng Viện hiện có hai tay Nghị Sĩ đờ đờ rất cũ khôi, đó là ông Nghị Sĩ Nguyễn Duy Tài và ông Nghị Sĩ Tôn Thất Niệm. Ông Tài là xếp nhà thương đờ đờ Duy Tân, nơi thầy Trì Quang dưỡng bệnh còn ông Niệm nguyên là xếp nhà thương đờ đờ Từ Dũ, Thảo nào hai ông Nghị lúc nào cũng thom mũi đầu khuyh điệp nôm na đầu đê.

SAU KHI ĐÃ BI QUÁ NHIỀU TAI TIẾNG Tối Cao Pháp Viện hãy tỏ ra một lần đứng đắn

Từ tiên kiểm...
Trước những lời chống đối cuộc độc diễn 3-10 vừa qua, TT Thiệu đã đổ hết tội cho Quốc Hội rằng Quốc hội đã làm ra luật với khoản 7 điều 10, rằng Quốc Hội đã quy định ngày bầu cử là 3-10 đúng theo tinh thần hiến pháp, ông chỉ biết thi hành luật pháp và hiến pháp, chứ chẳng có tội tình gì.

Tiếc rằng sự thật đã không đúng như vậy, dù trên thực tế hay nguyên tắc.

Trên thực tế, ai cũng biết rằng luật bầu cử với khoản 7 điều 10 nguyên thủy do bên hành pháp làm ra, rồi nhờ một số dân biểu Nghị sĩ ký tên để nộp tại Hạ Viện, như một dự án luật, thay vì dự thảo luật bên hành pháp gửi sang. Sở dĩ phải làm như vậy, vì ngay khi soạn dự luật, hành pháp đã dự mưu sẵn, tính trước thế nào cũng bị chống đối, nên đã mượn vai dân biểu nghị sĩ gánh đỡ hộ những kết án nặng nề của dự luật.

Rồi khi Hạ viện mang dự luật bầu cử Tổng thống với khoản 7 điều 10 ra bầu, chính hành pháp đã mua thuộc để dự luật được thông qua nguyên con như nguyên thảo. Khi lên Thượng viện, khoản 7 điều 10 bị gạt bỏ, vì gia nô chưa có đất dựng võ ở đây. Nhưng hành pháp lại dùng đủ cách để hơn trăm dân biểu Hạ viện lấy đầu làm tấm chấp thuận. Hành pháp dùng cách nào, thì cả nước đều biết rồi.

Thực tế rõ ràng rành như thế, mà cứ đổ tội cho lập pháp làm luật, thì quả thật coi dân chúng chẳng hơn gì cục đất. Trong khi từ mấy ngàn năm trước, ông Khổng Tử đã phải ghi vào sách rằng: «Thiên thông minh tự ngã dân thông minh» (dân thông minh như trời).

Tiếp theo trang 4

phiếu hợp lệ cộng với số phiếu bất hợp lệ không phù hợp với số cử tri đi bầu. Theo dự luận cho biết số đi ở các tỉnh tỷ lệ cử tri đi bầu lên cao ngoài mức tưởng tượng là vì các ngài tỉnh trưởng sợ chiếc ghế đầu bị lung lay nên đã cho đàn em dùng mọi biện pháp nâng cao tỷ lệ không ngờ cao quá trở thành hổ.

Đến khi luật chuyển sang Hành Pháp ban hành, đáng lẽ Tổng Thống phải yêu cầu Quốc Hội phúc nghị bỏ khoản 7 điều 10 như ông đã làm năm 1967, nhưng ông cứ lì ra đấy, nhất định không làm gì cả. Thế rồi ông đổ tội cho Quốc Hội làm ra luật. Theo tinh thần hiến pháp, mặc dầu quyền làm luật được quốc dân ủy nhiệm cho Quốc Hội, nhưng Tổng Thống, cũng có sáng quyền luật pháp, bằng cách được quyền đề nghị các dự thảo luật. Mặc dầu Hiến Pháp ủy nhiệm quyền kiểm hiến cho Tối Cao Pháp Viện, nhưng Tổng Thống với nhiệm vụ bảo vệ Hiến pháp, cũng có quyền «tiên kiểm» (kiểm soát trước) bằng cách yêu cầu Quốc hội phúc nghị đề bãi bỏ những điều khoản luật vi hiến, phân dân chủ hoặc có hại cho quốc gia.

Tổng Thống đã xúi dân biểu nghị sĩ đề nghị và chấp thuận dự luật có lợi cho mình, rồi lại không dùng quyền «tiên kiểm» yêu cầu Quốc hội phúc nghị bỏ khoản 7 điều 10. Rõ ràng là TT đã có lỗi, không thể đổ cho ai được.

...Đến hậu kiểm

Rồi sau khi luật ban hành, thì quyền «hậu kiểm» (kiểm soát xem luật có hợp hiến không sau khi luật đã ban hành) thuộc Tối Cao Pháp Viện.

Đã có mấy công dân kiện lên Tối Cao Pháp Viện, yêu cầu phán quyết khoản 7 điều 10 vi hiến và phân dân chủ. Nhưng Tối Cao Pháp Viện cũng đi vào con đường của HV, đã coi là khoản 7 điều 10 hợp hiến, mặc dầu 1 Thâm phán TCPV công khai chống lại.

Nếu TCPV phán quyết khoản 7 điều 10 vi hiến, thì tình thế đâu có bị dạt như ngày nay. Thái độ của Tối Cao Pháp Viện đối với khoản 7 điều 10 đã mở đường cho các cuộc xuống đường đã là những mối lừa thối những cây đuốc sống phé bình.

Rồi như bàn tay đã trót nhúng chàm, TCPV đã đi từ sai lầm này tới sai lầm khác.

— Phán quyết khoản 7 điều 10 hợp hiến, là một điều đáng tiếc.

— Nhận đơn ứng cử của Phó T.T. Kỳ, mặc dầu hồ sơ còn thiếu giấy giới thiệu hợp lệ, là hai điều đáng tiếc.

— Đã nhận đơn của PTT Kỳ, rồi văn phòng TCPV lại tư ý bãi đơn, không niêm yết lần thứ nhất, là ba điều đáng tiếc.

— Đã không niêm yết lần thứ nhất liên danh Kỳ Lễ, rồi sau khi liên danh Minh Minh rút lui lại niêm yết liên danh Kỳ Lễ lần thứ nhì là bốn điều đáng tiếc.

— Khi cuộc tranh cử biến thành độc cử mà luật bầu cử không hề dự liệu, nhưng Tối Cao Pháp Viện vẫn làm

lơ mặc dầu có đơn kiện độc cử là trái luật, trái hiến pháp đó là năm lần đáng tiếc.

— Tối Cao Pháp Viện đã đề mặc liên danh độc cử tự do vận động, trái luật bầu cử đó là sáu điều đáng tiếc.

— Coi như liên danh Kỳ Lễ rút lui là một điều «thực tế» mà không có một quyết định chính thức của TCPV xóa tên liên danh này trên bảng niêm yết danh sách lần thứ hai, là 7 điều đáng tiếc.

Sau khi đã liên tiếp làm 7 điều đáng tiếc, bây giờ, TCPV đang có một nhiệm vụ trọng đại cuối cùng: Đó là việc hủy bỏ hay hợp thức hóa kết quả cuộc bầu cử với

7 điều đáng tiếc kể trên?

Tất cả những quyết định sai lầm của TCPV đã đưa đến cuộc khủng hoảng hiện tại. Nếu TCPV tiếp tục con đường cũ, chưa biết cuộc khủng hoảng hiện tại sẽ đi tới đâu. Dù thời gian qua TCPV đã có tới 7 quyết định đáng tiếc, nhưng chỉ lần 1 quyết định đứng đầu cuối cùng, cũng có thể xóa mờ được những sai lầm cũ.

Trong đạo Công Giáo có kể 1 bà thánh, vốn là 1 con đĩm thập thành, nhưng nhờ sau biết xa lánh con đường cũ, mà đã nên hiền thánh.

Người ta mong TCPV hãy tỏ ra 1 lần đứng đắn.

• GÃI SĨ

Ngồi rù gãi háng dài tăn tăn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Gãi háng

Đệ nhất gia nô

Trong 5 năm qua, với tư cách Chủ tịch Hạ viện, Cụ Nguyễn Bá Lương đã được tiếng là một gia nô có hạng. Nhưng kể từ khi tái đắc cử với địa vị niên trưởng Tân Hạ Viện, ngôi sao gia nô của cụ Nguyễn bá Lương đã lên vùn vụt.

Sau 10 ngày kể từ khi khai mạc, Hạ viện mới vẫn dậm chân tại chỗ, chỉ vì cụ Nguyễn bá Lương muốn thực hiện một bước «nhảy vọt» trong sự nghiệp gia nô của mình. Tân Hạ Viện không tiến được, vì «cụ Lương và đồng bọn» muốn sửa nội quy, để phía gia nô nắm hết các chức vụ quan trọng, DB là những chức vụ trong «văn phòng tạm thời». Đến nỗi, ngay những dân biểu vốn được dự luận xếp vào loại ủng hộ hành pháp, cũng không nhìn được, phải lên tiếng phản đối. Sáng hôm vừa qua, dân biểu Đỗ sinh Tứ, đã phải đại diện các dân biểu Gia Định công khai đọc bản tố cáo trước diễn đàn Hạ Viện, có mấy điểm sau:

• Tố cáo trước nhân dân sự bất lực và những mưu toan không xứng đáng của ông Nguyễn bá Lương.

Khẩn thiết gửi đến quý đồng viện lời kêu gọi quyết tâm đoàn kết chống lại những mưu toan xấu xa đang muốn phá hoại sinh khí mới của Hạ Nghị Viện Pháp nhiệm 2, làm tê liệt sinh hoạt tại Hạ nghị viện để dân biểu không còn hành xử trọn vẹn và đứng đắn trách nhiệm và quyền hạn của mình trong giai đoạn khó khăn hiện nay của đất nước.

Thái độ thẳng thắn của đám dân biểu Gia Định rất khá. Nhưng rất tiếc, TT Thiệu đã tuyên bố «làm chính trị thì phải lì». Ông Lương muốn chứng tỏ là đệ nhất gia nô, ắt hẳn phải cố bắt chước cái tính lì của chủ, nên dù có chống đối cách mấy, cũng vô ích.

Chia ghế Viện Trên

Trong khi Viện dưới còn đang lạch không tiến được vì bị kỳ đà Nguyễn bá Lương cản mũi, thì Viện trên đã chia ghế cho nhau một cách êm ru.

Năm ngoài, phe Hoa Sen thăm bại, nên đánh phe Bông Huệ tả tơi, với đủ những luận điệu và chữ nghĩa máy nước. Năm nay Hoa Sen được Bông Huệ chia cho 6 ghế, bên rất lấy làm hoan hỉ.

Nhìn qua cái sự chia ghế ở viện trên năm nay, người ta thấy có những cái đẹp và không đẹp.

Cái đẹp là việc chia ghế năm nay đã diễn ra ôn hòa, không chửi nhau hàng tôm hàng cá như năm ngoài.

Cái không đẹp là Bông Huệ và Hoa Sen đã năm hầu hết các ghế quan trọng, đây các Nghị Sĩ Độc Lập ngoài Bông Huệ đến tình trạng... không ghế... Bông Huệ vốn nằm trong nhóm Độc Lập, nay Bông Huệ đi với Hoa Sen, gạt hết các NS Độc Lập ra ngoài, đó là điều không đẹp.

Trong vụ chia ghế ở Thượng Viện kỳ này, có hai trường hợp khá đau, là vụ thất cử của hai Nghị Sĩ Đặng văn Sung và Nguyễn văn Chức.

NS Chức thuộc nhóm Độc Lập, bị thất cử để dành cái ghế chủ tịch Ủy Ban Tư Pháp Định Chế cho NS Chiêu của Bông Huệ. Còn Nghị Sĩ Sung thuộc phía thân hành pháp, bị thất cử để dành cái ghế chủ tịch Ủy Ban Ngoại Giao Thông Tin cho NS Trần quang Thuận, thuộc liên danh Hoa Sen.

Trong năm vừa qua, Nghị Chức đã quạt hành pháp nhiều phát rất ngoạn mục. Còn Nghị Sung, vì vốn tròn như bi ve, nên mặc dầu nhà nước vẫn đều đều phóng uế vào luật báo chí mà ông Chủ tịch ủy ban Thông Tin Thượng viện chẳng hề hể răng.

Theo tin báo chí, ông Nghị Thuận, vừa mới được Bông Huệ nhường ng cho chiếc ghế của ông Nghị Sung đã vội tuyên bố sẽ yêu cầu Thượng viện khuyến cáo hành pháp về việc tịch thu báo bừa bãi.

Đề coi ông Nghị Thuận có làm nên chuyện gì trước nạn báo chí bị «bê hội đồng» không, hay cũng chỉ nói phét.

Cả kê dê ngỗng

Định mệnh đã an bài

Đã lâu lắm, tôi mới trở lại, viết mục này... Trong hơn hai tháng trời, tôi phải đi xa. Chủ nhiệm Minh Võ bắt buộc tôi, dù có đi đâu chẳng nữa, xa xôi đến mấy chẳng nữa, trừ khi gặp mặt ông Diêm Vương thì không nói làm gì, nhưng nếu còn sống chung với đám nhân loại lúc nhúc này, thì vẫn cứ phải gửi bài về. Tôi gặt đầu cho vừa lòng Chủ nhiệm, nhưng trong lòng đã có một ý định. Tôi gì phải dọa dẫm thế xác?... Được nghỉ ngơi hơn hai tháng trời thì viết lách làm mẹ gì cho mệt tằm thân già. Trong hơn hai tháng trời, không phải cầm lấy cây viết để gây ân oán giang hồ, tôi coi là một thời gian sung sướng nhất đời.

Nhiều độc giả lấy làm ngạc nhiên, khi thấy những thằng làm báo chúng tôi tự ví mình ngang hàng với những con đi.

Mới đầu, cầm bút viết là để thỏa mãn cho chính mình. Rồi sau, viết để cho thiên hạ giải trí. Cuối cùng, viết để kiếm tiền. Như vậy, thân phận của một thằng cầm bút, có khác gì thân phận một con đi hay không?

Ấy vậy, mà tôi không hiểu sao, Nhà Nước của chúng ta, một thứ Nhà Nước vô thù, vô chung, (tôi gọi như vậy vì nhiệm kỳ một chưa hết, và nhiệm kỳ hai chưa bắt đầu) lại kết tội chúng tôi một cách quá nặng nề. Trong số báo Con Ong tuần trước, chúng tôi đã đăng một danh sách gồm tên những tờ báo, tên những thợ viết đã được Nhà nước ưu ái cho vào sổ đen. Đọc thấy danh sách này, nhiều thằng rất rết. Như một em đi đã có hồ sơ ở sở kiểm tặc biết rõ số mệnh của mình. Và chỉ đành thở dài, phát ngôn một câu: định mệnh đã an bài...

Tôi phải mượn câu «định mệnh đã an bài» của văn hữu Hoàng hải Thủy, để tự an ủi. Người bạn (tôi, văn hữu Hoàng hải Thủy trong một buổi chiều Saigon, có mưa, có gió lạnh, bị người yêu bỏ đi, đã ai oán ca lên câu này. Rồi sau đó, đã đổi sầu làm vui, ca tiếp một câu cho trọn bài, «Em ơi, em cứ việc bỏ anh, em đi, anh không buồn nữa đâu em, vì bây giờ, anh đã có quốc hội lập hiến rồi...»

Gã Thâm có quốc hội lập hiến mà Gã Thâm đã thấy vui, bằng lòng với câu «định mệnh đã an bài». Vậy thì tại sao bây giờ, tôi đã có Tổng Thống, vị Tổng Thống anh minh đã được tín nhiệm cả gần một năm phần năm, tôi không vui sao được?... Vui hơn Gã Thâm là cái chắc. Khi nào tôi vui thì tôi cười. Nhưng tiếng cười của tôi vừa được bài tiết ra ngoài thì ai oán thay, hơi cay của đảng Dùi Cui dùng để đập đám người đi đòi Dân Chủ với liên danh Dân Chủ, đã chui qua lỗ mũi, qua mắt, làm nước mắt tôi ứa ra. Tôi chảy nước mắt, nhưng chính thực là tôi cười. Không tin quý vị cứ lấy máy chụp hình, tới đây chụp hình tôi. Có thể dùng tấm hình đó dán lên hộp đựng phở mát có cái tên là «Con Bò Cười». Tôi cười vui lắm, vì nước tôi đã có Tổng Thống.

Nỗi mừng vui của tôi càng tăng, nhiều hơn nữa, khi thấy nhân dân tín nhiệm

Đại Vương, mới kết quả sơ khởi đã 91,5 phần trăm. Con số đó thật lớn quá, lớn to mẹ. Đã bị đến như thế, mà người đếm phiếu còn đếm đi đếm lại hoài, rồi sau mới biết là làm lộn lộn, tôi những 94,5 phần trăm. Được cái tin cải chính này, tôi muốn la hét thật lớn để biểu diễn màn «ôi mừng dui quá dui». Ông bác học Hy Lạp ngày xưa, lúc tìm ra định luật vạn vật hấp dẫn, mừng quá, đã coi trường tổng ngỗng, phơi cả củ cải ra ngoài, chạy ra ngoài đường phố, la hét um xùm. Tôi muốn bắt chước, nhưng nghĩ rằng mình vừa ở xứ lạnh về, lười biếng, «hơn tháng nay, anh không thêm tằm», củ cải mốc thối, nếu đem phơi bày ra, không được mỹ thuật cho lắm, nên ngưng ngay biểu diễn trò «mừng vui bác học».

Dân đã tín nhiệm như thế, thì ghế của Đại Vương tôi phải vững. Người xưa thường ví rằng, người lãnh đạo như một con thuyền. Dân như là nước. Nước có thể đẩy thuyền đi, trôi phăng phăng, đưa tới bờ, tới bến, tới miền nhiều hoa, nhiều bướm, nhưng buồn thay, nước cũng có thể làm đắm thuyền. Con thuyền của Đại Vương tôi ngồi câu cá, đang trôi trên một dòng nước mà chất tin nhiệm có cả gần một trăm phần trăm. Hơn nữa, đám phu thuyền gõ lưong kéo thuyền, đều là một đám dưng sĩ, đám coi thường cả những cơn bão hiến pháp, cơn sóng dư luận, như đám tổng đốc An Giang, Bạc Liêu, Vĩnh Bình, Đà Nẵng... Và cũng là «định mệnh đã an bài», trang sách Lộc Đĩnh Ký đang dở tới trang thứ ng quân Vi tiểu Bảo đang ngồi trên đảo Thổ ng cật, chờ tin báo tiếp, mà không cần phải trở oai thần. Thánh chúa ra đời, thường có điềm lành báo trước. Xin có lời mừng quan Đô thống đại nhân,

Chẳng cần phải là một giáo sư chiêm bosc, người ta cũng nhìn thấy, những bậc vua chúa, tượng khí vua chúa, tiêu nhân có phong thái tiêu nhân. Đại Vương của chúng ta có tượng khí Đại Vương, giống như Đức Lê Lợi, đức Gia Long. Khi đã thần công rồi, thì đám Công thần sẽ được mời đi chỗ khác chơi.

Nguyễn Trãi, Nguyễn văn Thành, Lê văn Duyệt v.v... đã đi doang vì sự thành công của các đảng để vương. Ngày nay, lịch sử lại quay một vòng để trở về khởi điểm. Bắt đầu từ Tổng đốc Lê chí Cường.

Quan Tổng Đốc An Giang đã có công rất lớn trong việc mua lòng dân cho Đại Vương. Để đền bù lại, quan Tổng Đốc cũng được hưởng một ơn mưa móc của đảng cửu trùng. Thân đệ của ngài là chú bào chế thuốc tây mang tên Lê chí Hiếu, đã được đặc ân phong chức dân biểu. Vì những lẽ ấy, quan Tổng Đốc Lê chí Cường đã xả thân vì chính nghĩa, đến nỗi tiếng tăm đã lọt tới tai các quan Ngự Sử. Một đạo dụ ban ra, đòi Đức Vua phải cách chức một vài quan Tổng Đốc, trong đó có các ngài Tổng Đốc An Giang, Bạc Liêu và Vĩnh Bình.

Bây giờ, tấn tuồng đã xong rồi. «Định mệnh đã an bài». Vai trò các ngài Tổng đốc đã coi như đóng xong trọn vẹn, hãy nên lui vào hậu trường. Đóng trò dở, bị khán giả chê là «gian lận bầu cử» thì không

được. Nếu tự nhận tội «gian lận bầu cử», thì đạo diễn sân khấu cũng phải chịu phần nào trách nhiệm, bởi vậy nhà đạo diễn phải lái sang một tội khác. Mấy ngày hôm nay, có tin ông chuẩn dân biểu Lê Chí Hiếu, đã bị mời tới dự thăm vì tội xử dụng công chứng thư giả mạo, mà người cấp cái công chứng thư giả mạo ấy, lại chính là ông anh thân mến, công thần của Đức Vua. Ông anh bị liên can, bị cách chức, đó là chuyện phải xảy ra rồi, nhưng cách chức không phải do tội mà các quan Ngự Sử đã hải ra, «gian lận bầu cử», mà chính vì tông phạm trong việc xử dụng công chứng thư giả mạo.

Thật tài tình hết chỗ nói. Một đạo diễn tài ba đến như vậy mà không phụng sự cho sân khấu, thật phí của trời.

Đến đây, cần phải nói chuyện về Tổng Đốc, để có thể nói tóm lại, là tập truyện «vui buồn Tổng đốc». Chuyện thể thâm nhất mới xảy ra nóng hổi là Tổng Đốc Nguyễn Ngọc Khôi ngoài Đà Nẵng. Từ lúc quan thực thi dân chủ bằng cách đàn áp biểu tình, tịch thu báo, cho tới lúc quan dự định cướp ác người, quan đã oai phùng còn hơn con cóc cộ. Ấy thế mà ông Tướng trấn thủ ngoài nó lại đòi nhốt quan. Thân danh một quan Tổng đốc, làm vua một tỉnh, chân đất muốn dân mà bị hãm dọa bắt nhốt thì thật đau buồn cho thân phận.

Rồi đây, hai quan Tổng đốc Lê chí Cường và Nguyễn ngọc Khôi sẽ được ngồi chơi sơi nước. Tác phong của hai ngài, rồi đây sẽ giống như ngài Chuẩn Phó Vương «ngồi rù gãi háng» để ngâm câu thơ cổ:

«Chim muông đã hết, cung tên bỏ xổ
«Cáo thỏ hết rồi, chó săn cũng tiêu...»

Đọc những chuyện xưa, tích cũ, càng thấy anh chàng Phạm Lãi là khôn. Thành tích, về gia nô thì không ai bằng Phạm Lãi. Lúc Vua xuống dốc, vẫn cứ theo Vua. Vua nếm phân, bị thời mồm, Phạm Lãi đã nêu thành tích bằng cách đi kiếm một thứ rau trên núi, ăn vào miệng sẽ thú hoặc rồi bắt tất cả cạnh thân, các quan phụ tá phải ăn, để miệng thú giống như Đức Vua cho vui về cả làng. Nhưng khi Vua đã lên ngôi chí tôn, thủ nhà nợ nước đã trả sạch, lúc đó Phạm Lãi đi một đường phú lính, mang chiếc lá đa Tây Thi đi dạo chơi ngà hồ. Thử hỏi rằng trên đời này, có ai khôn hơn Phạm Lãi nữa chẳng?... Chỉ vì không có được cái khôn Phạm Lãi, nên Nguyễn Trãi, Nguyễn văn Thành, Lê văn Duyệt, Lê chí Cường, Nguyễn ngọc Khôi v.v... mới thân bại, danh liệt. Thấy xe trước đã đổ, xe sau phải tránh. Những kẻ công thần, hãy nên lấy đó làm gương...

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Tuần này, chỉ có một thay đổi nhỏ trong toán *Tái Gấu Gân*: đó là *Cân* nhào quá hết xài được, nên được đem đi xáo nếm lại. Trong khi chờ đợi, toán này xin được gọi là *Tái Gấu* mà thôi.

- Cuộc đấu tiếp tục với 4 toán:
- *Tái Gân*
 - *Khăn Gói Quả Mướp*
 - *Im Lặng Là Vàng*
 - *Tiền Mất Tật Mang*

Độc diễn và tái đắc cử

HỎI: Vì lý do gì, kỳ bầu cử vừa rồi Thượng Bộ, Cụ Huyền đã độc diễn và được tái đắc cử với số phiếu cao quá vậy: 50 trên 56?

TÁI GÀU: Dễ hiểu quá: ai độc diễn mà lại chẳng được số phiếu cao? 50 trên 56 còn là ít, chưa được 90 phần trăm, người ta còn được 95 phần trăm, có nơi 99,8 phần trăm kia mà!

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Lý do không gì khác hơn là Cụ Huyền đã dám mở toai đại tôi hót và nịnh để không hót không nịnh, trái lại để độc một bản tuyên cáo ngon như ốc chó!

IM LẶNG LÀ VÀNG: Thì ra Cụ Huyền mới thực sự là Cụ già gân, tái đắc cử là phải! Nhưng ngại quá, ngại quá không biết sau này ra sao?

TIỀN MẤT TẬT MANG: Phải thế mới được. Mọi đúng lớp lang của một tấn tuồng dân chủ chứ!

BAN GIÁM KHẢO: Chỉ có *Tái Gấu* là trả lời sát câu hỏi: 5 điểm!

Gia nô lên Thượng Bộ

HỎI: Có người vờ tri hô "Bớ người ta, gia nô bỏ lên Thượng bộ", có đúng vậy không, hay là la hoàng?

TÁI GÀU: Hoàng đứt đuôi con nòng nọc rồi! Nếu có thì chỉ có đảng Zippo thôi chứ làm gì có gia nô?

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Sao lại không có gia nô? Thượng Bộ chống độc diễn là đáp ứng nguyện vọng toàn dân, mấy anh nằng bi độc diễn chống lại Thượng Bộ nếu không gọi là gia nô thì gọi là gì?

IM LẶNG LÀ VÀNG: Dù biết là có gia nô đi nữa, cũng không nên nói ra trong lúc này, có hại, có hại!

TIỀN MẤT TẬT MANG: Gút! Gút! Cứ việc bôi dơ nhau thật nhiều vào, thế là đúng sách của Nhà Trắng đấy!

BAN GIÁM KHẢO: Im Lặng Là Vàng có thái độ rất khôn ngoan: 5 điểm! Trừ *Tiền Mất Tật Mang* 2 điểm về cái tội mưu toan xách động bất chính.

Gia nô thảm bại?

HỎI: Vì nguyên nhân nào mấy ông Nghị bị ám chỉ là "gia nô" đã thảm bại trong cuộc tranh giành ghế ngồi ở Văn Phòng Thượng Bộ?

TÁI GÀU: Đó là do nạn kéo bè kết đảng, thiếu đoàn kết quốc gia, mồm mống của độc tài, độc diễn. Thượng Bộ mà làm ăn như thế thì không khá được.

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Khá được chứ! Phải thế mới đúng với câu "có đi có lại mới toại lòng nhau" gia nô thắng ở Hạ Bộ rồi thì phải nhường cho người khác ở Thượng Bộ với chứ! Chẳng lẽ toàn quốc gia nô sao?

IM LẶNG LÀ VÀNG: Dù sao cũng không nên gay gắt quá mất lòng nhau hết trơn. Lễ ra cũng nên sắp xếp cho "gia nô" một vài ghế cho vui vẻ cả!

TIỀN MẤT TẬT MANG: Không sao. Thượng Bộ làm như thế càng đẹp mắt, và rồi uy thế của "đô la" lại càng gia tăng chứ có sao đâu?

BAN GIÁM KHẢO: Sự phân tích của toán *Tái Gấu* quả là sắc bén: 5 điểm nữa!

Tuyên cáo tranh ghế?

HỎI: Ông Ngoại ngờ ngẩn vừa chề 28 ông

ở Thượng Bộ ra tuyên cáo cử cử tranh ghế ngồi có phải vậy chăng?

TÁI GÀU: Chờ còn gì nữa? Ghế ngồi ai lại không ham, đi chỗ khác chơi ai mà thêm?

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Ông ngờ ngẩn chỉ được cái suy bụng ta ra bụng người. Minh nằng bi để giữ lấy cái ghế, rồi cứ tưởng ai cũng như mình.

IM LẶNG LÀ VÀNG: Tại sao ông Ngoại lại phải nhọc lòng lên tiếng cho nó mặt thân già. Những lời lẽ ấy nên để cho Cụ Xê Đô phát ngôn mới thích hợp chứ!

TIỀN MẤT TẬT MANG: Lại thật! Ông Ngoại này sao ít chịu nói ra ngoài mà cứ thích xía vô chuyện bên trong vậy cả?

BAN GIÁM KHẢO: *Khăn Gói Quả Mướp* tuy bốc đồng nhưng lâu lâu cũng có ý kiến đích đáng, 5 điểm. Lại phạt *Tiền Mất Tật Mang* 2 điểm nữa về cái tội lạc đề!

Chê Quốc Dân Đại Hội?

HỎI: Đố biết tại sao ông Xứn Răng chề không dự Quốc Dân Đại Hội kỳ 1 ở Saigon, rồi cả kỳ 2 ở Huế?

TÁI GÀU: Như vậy mới là người thức thời, rất xứng đáng được ở lại Saigon để tiếp tục ngắm jạn và đánh te nít.

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Như vậy là "rét" chứ thức thời gì. Lịch sử rồi sẽ phê phán hành động của ông ta. Mới thấy ông Đầu Bạc bảo Quốc Dân Đại Hội là vi hiến, là bất hợp pháp đã run lên lập cập rồi!

IM LẶNG LÀ VÀNG: Đầu có rét. Tại ông ta chỉ thích chống đối chứ đâu khoai đối lập. Chống đối chắc ăn hơn, đối lập dễ nguy lắm!

TIỀN MẤT TẬT MANG: Có lẽ ông ta nghĩ Quốc Dân Đại Hội này cũng là do mấy ông Mèo bày ra, ông ta sợ bị làm kẻ Mèo chẳng?

BAN GIÁM KHẢO: Xét ra chỉ có Im Lặng Là Vàng cảm thông với ông Xứn Răng hơn cả: 5 điểm cho toán này.

ĐIÀNG NGUỒN MÔN

Nên suy nghĩ lại

Đông bào tỉnh Kiến Phong, nhất là giới cha mẹ học trò Kiến Phong, đang xôn xao dữ trước quyết định tổng cử một hội 32 tên học sinh ra khỏi lớp học của ông hiệu trưởng trường Trung Học công lập tỉnh lỵ. Lý do được ông nêu ra dĩ nhiên phải luôn luôn và bao giờ cũng là 3 chữ ác ôn: "vô kỷ luật"!

Nhưng có người lại thắc mắc đưa ra nhận xét về 3 chữ vô kỷ luật của ông hiệu trưởng chụp lên đầu hơn 3 chục mạng học sinh vừa bị ông đá văng kia: Vô kỷ luật ở cái chỗ nào? Hay chỉ vì chúng chót đại tham gia hàng ngũ chống đối lại 1 âm mưu đen tối của người lớn là vô kỷ luật chăng? Mà nếu quả ông hiệu trưởng quan niệm như vậy là vô kỷ luật thật, thì cái quyết định tổng cử chúng

ra ngoài đầu đường xó chợ của ông có hơi hấp tấp đấy. Vì xưa nay mỗi khi nhà trường muốn trục xuất 1 học sinh cũng đầu cứng cổ nào, ít ra cũng phải có 1 cuộc họp của hội đồng kỷ luật đảng hoàng với đủ thành phần tham dự như Ban Giám Học, đại diện hội phụ huynh học sinh vân vân... chứ không thể chỉ có mình ông quyết định đơn phương được.

Đây là chưa kể ngày được ông tuyên bố tổng cử đám học sinh đảng đảo kia cũng sẽ gây hiểu lầm tai hại cho ông không ít. Ai đời trường sở vừa nghỉ dạy để lấy chỗ làm phòng phiếu bầu Tổng thống xong, đứng hôm nhập học trở lại ông đã "tung bom" ngay, thì trách sao khỏi miệng đời đàm tiếu là ông vì quá trung thành với lập trường 4 để rồi quay sang trù thủ bọn học trò... đối lập! Suy nghĩ lại coi ông hiệu trưởng, kéo trẻ đại!

Ma Giáo

Sau cái chết của viên quan ba đốc tờ Hà thức Nhơn, ông quan năm đầu tỉnh Khánh Hòa Lý Bá Phẩm bỗng được đời chú ý hơi nhiều. Nhưng rồi cái sự chú ý ấy cũng bị thời gian làm cho lui dần vào dĩ vãng. Người ta bắt đầu quên ông, bắt đầu xem ông cũng như tất cả mọi ông đầu tỉnh khác... thì vụ đấu tranh chống độc

diễn nổi dậy bưng bưng, tạo uy danh của ông được dịp sáng, chói trở lại như xưa hoặc hơn xưa. Dịp may bằng vậy này cho ông bắt đầu từ mấy hôm gần đây thôi, khi chức chủ tịch Ủy Ban Tranh Đấu của đảng lãnh què Nha Trang phải bỏ chạy vào tuốt Saigon để bảo toàn mạng sống. Bởi vì không muốn như vụ hạ sát đốc tờ Nhơn đạo nào gây dư luận ồn ào không tốt, bài học ấy làm cho ông trở nên khôn và thâm hơn rồi, ông không công khai đàn áp những cuộc biểu tình chống đối màn độc diễn 3-10 của tập thể lính què nữa. Ông chơi trò lấy độc trị độc sướng hơn.

Ông ngắm ngắm phọt mề 1 băng du đảng gồm 3 đứa, xoay giấy tờ cho chúng nhập đảng lính què để "nắm vùng" và võ trang cho chúng bằng súng lục lựu đạn đảng hoàng. Rồi trong lúc đảng lính què thứ thật phát động xuống đường để chống đối Vua ta, thì ông cũng ra lệnh cho 3 tên lính què giả hiệu của ông xuống đường theo. Nhưng không phải để về hòa với họ mà là có nhiệm vụ đàn áp thẳng tay, đàn áp tận tình bằng vũ khí nếu cần.

Quả nhiên phen này ông lại đã thành công đúng như ý muốn thật. Thành công mà tránh né được tiếng ác vi... đây là lính què bắt đồng ý kiến với lính cụt rồi thết nhau, chứ chính quyền có xé vô hồi nào bao giờ?

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đổi mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG

VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau) Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thảo Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch. Phòng ăn Phương Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách) Phòng ăn Trisson (đủ chỗ cho 40 thực khách) Tất cả đều được trang bị tối tân. Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Chuyên viên Bàu cử

Theo trung tâm Thông tin nhà nước số di cuộc độc diễn ngày 3-10 vừa qua đạt được kết quả rất ư là sự cố gắng vượt bậc của các ông đồ, tỉnh thị trưởng toàn quốc, đặc biệt là tại Sa Đéc số người đi bỏ phiếu lên đến 99,8 phần trăm, nghĩa là nhờ công lao tận tâm săn sóc sức khỏe của ông Tỉnh Trưởng tỉnh này mà trong một ngàn người dân chỉ có 2 người ốm đau sâu nào đau bụng tháo dạ không đi làm bona phận công dân được.

Kỳ này chắc Tổng Tông không thể quên chiến tích về vang của các ông Đại tá Đô trưởng Saigon, Tỉnh trưởng Gia Định, Chánh đảng dúi cui v.v... đổi những bông mai đen sì của mấy ông thay bằng những ngôi sao sáng ngời cho lé con mắt tụi phá rối chơi.

Tuy nhiên, nếu Tổng Tông có thăng chức cho mấy ông trên xin đừng quên người cháu 70 đời quan thái thú Tô Định hiện đang trấn nhậm tỉnh Kiên Giang.

Công lao của ông này mới thật gọi là hân mã, 99,80% của ông Sa Đéc còn thua xa. Ngày 29-8 bàu Hạ bộ chẳng biết ông đã bùa phép thế nào mà tại một quận mới bình định chưa đầy 4 tháng của ông có đến 124,80% số cử tri đi bầu.

Tài rừ dân đi bầu của ông thật là số dách, toàn dân đi bầu, toàn quân đi bầu và cả đến đức Trần hưng Đạo cũng nhờ bùa chú của ông hiện thánh về đi bầu nữa. Mà lạ cái là lại chỉ bầu cho nhà tài phiệt Nguyễn bố Đồi mới thần sầu quý khốc chớ!

Khi kết quả được đăng bằng mấy ông ứng cử viên thấy con số 124,80% khốc thét lên xón đé ra quần. Nhiều ông khiếp quá chết ngất người không còn đủ sức làm đơn khiếu nại.

Thật là những chuyên viên bàu cử rài danh trên hoàn vũ hèn chi đức vua chẳng đắc t hăng với 94,30%?

Một thứ tội mới

Theo một nguồn tin của hãng Thông Tấn TMN, tại Châu Đốc một binh sĩ Hải Quân đã tằm xăng đòi tự thiêu vì cấp chỉ huy của anh bị Quan Năm Tiều khu Phó chơi võ rùng.

Cũng theo nguồn tin trên, thì Đại úy Ng. (cấp chỉ huy của anh lính đòi tự thiêu) sẽ đi bị chơi là vì ông này « can tội » ủng hộ Ưng cử viên đối lập trong kỳ bầu cử dân biểu vào Viện Tài Tiếng vừa qua.

Cạt bỏ qua một bên những ẩn tình trong vụ này, bọn C.O thấy rằng bây giờ dưới chế độ dân chủ ph áp trị lại có thêm một thứ tội danh mới. Đó là tội ủng hộ đối lập. Ông Đại úy trên mới... ủng hộ đối lập mà đã bị đầy đọa trừng trị, thì thử hỏi những kẻ đối lập làm sao có thể sống mà vì vút cho trăm hoa đua nở. Tự do đi Tự Do!

Cũ hay mới cũng rứa

Mới đây nhân một tình cờ bọn C.O được nghe ông tân dân biểu Trần đình Ng tuyên bố một câu xanh rờn như thế này với bạn hữu của ông: « Moa chi hết hơn 7 tề cho kỳ tranh cử vừa rồi. Nhưng ăn nhằm cái giải rút gi, chỉ khoảng 6 tháng là moa gỡ lại đủ vốn »!

Nếu câu nói trên được thốt ra từ miệng một nhà kinh doanh nào đó, chắc chắn bọn C.O không tin, nhưng câu nói trên lại tuột ra từ miệng một ông dân biểu thì suy là đình đóng cột rồi. Quá khứ đã chứng minh, nhiều anh dân điều khi vô thì rách mồng tơi, lúc ra xề hộp, tiền rơi dọc đường.

Được biết ông tân dân biểu Trần đình Ng trước đây đã chịu khó bợ đỡ các ông cổ có uy tín. Ngoài ra vợ của Ng còn sống và làm giàu bằng nghề cho vay lời cắt cổ. Với « kinh nghiệm

sống» của bà vợ hiền như vậy làm cố vấn cho mình, thì chẳng mấy chốc mà nhà dân biểu Ng chẳng lời to trong cú «buôn ghê» vừa qua.

Thì ra Hạ Viện dù pháp nhiệm nào cũng là... Hạ Viện và dân biểu dù cũ hay mới thì cũng vẫn «... dân biểu!»

Babò năm món trừ danh chi là trò lừa gạt!

Nhiều bạn đọc thuộc giới công chức nghèo đã than thở với Con Ong rằng: «Độc nhật trình, thấy có đăng quảng cáo 300000 một bữa ăn 5 món trừ danh, của nhà hàng LêLai (thuộc khu vực rạp Aristo thừa xa xưa) Ai cũng cứ tưởng bở, bèn rủ nhau ò ạt kéo đến đớp tưng bưng. Vì thời buổi kiếm ước hôm nay 3 bô, 5 món trừ danh, kê ra quá hấp dẫn. Xong thực tế thật là bị òi và chua xót.

Theo lời của các nạn nhân đã phẫn nộ kể lại rằng: « Cái tụi khách trú xô lá vô địch. Tên chủ nhân nhà hàng Lê Lai «Chém giá cắt cổ» thực khách đến chơi buổi tối. Đờ rồi, với số thức ăn thừa đêm hôm trước, cho nhà bếp sào nấu thập cẩm lộn lộn xà ngàu đũa cho khách «đớp» bữa trưa, về khoản gọi là « Ba Bò Năm Món Trừ Danh ». Rút cục là 5 món đồ phở thái, thức ăn dư của thực khách ban đêm.

Tồ cha thẳng chệt ma cà chóp, dám đánh lừa anh em công chức quân nhân nghèo An Nam. Ban đêm tụi mi «chém... sắc hơn dao cạo». Ai đời, với 2 ly martini uống chưa được một hợp mà «cửa cò» khách phải 2400 đồng.

Các nạn nhân bị «sức» đồ thừa đã nhờ Con Ong báo động cho toàn thể giang hồ khắp giới vô lâm hậy coi chừng đừng để Ba Tàu lừa gạt trắng trợn dã man và đừng vội tưởng 3 Bò, 5 món là bô đầu nhé!

Ông Bửu Hiệp luận về gia nô

Sau khi bị các bạn đồng viện nhưng không đồng chí tố cáo những trò ma cạo để gây áp lực bắt các tân dân biểu làm gia nô, ông già Bửu Hiệp đã phản pháo kịch liệt các bạn ta. Ông cho là ông bị bôi nhọ, vu khống vân vân và vân vân...

Cũng nhân dịp này ông già Bửu Hiệp đã sung sướng nhận mình là gia nô, đồng thời «luận» về gia nô như sau:

Có một điều tồi tệ hơn, đáng khinh bỉ hơn là một số người hèn hạ làm gia nô cho một cá nhân, một phe nhóm để quên đi quyền lợi quốc gia. Đây mới chính là bọn người ăn cơm Quốc Gia thờ ma Cộng sản.

Theo sự hiểu biết của bọn CO thì nghĩa của chữ gia nô là người...giúp việc trong nhà. Đối với gia nô, tất cả chỉ là quyền lợi của chủ và của... gia nô, chớ chẳng dính líu con mẹ gì đến quốc gia cả. Bọn C.O không tin rằng ông già Bửu Hiệp không hiểu nghĩa của tiếng gia nô. Bằng chứng là ông đã tỏ ra rất đặc lực với Tổng Tông. Phải chăng ông già Bửu Hiệp muốn nâng gia nô lên một trình độ cao hơn, nghĩa là hầu hạ chủ trước rồi sau đó hầu hạ đồng bào?

Nếu quả đúng như vậy thì còn khuya ông Bửu Hiệp mới đạt được ý nguyện, vì ông muốn phục vụ đồng bào là một chuyện, còn chủ có muốn hay không lại là chuyện khác.

Dù sao bọn viết lách nham nhở cũng phục ông Bửu Hiệp sát đất và xin phong ông làm chức SIÊU GIA NÔ.

Tin đồn nhảm?

Một số bệnh nhân nằm điều trị tại bệnh viện Biên Hòa, gần đây đã tỏ ra vô cùng lo ngại khi những người được giải phẫu và bị ngòm củ ti lên một con số rất cao.

ĐA DANH cầm tròn

Theo những bệnh nhân này cho biết, thì hình như nguyên do số người đi bán muối đờng đảo là bởi các Bác sĩ trong đoàn giải phẫu Úc Đại Lợi đã mỗ xẻ hơi mạnh tay khiến bệnh nhân Mít chịu cốc nổi phải rú áo... đi lườn cho nhẹ nọ. Lại có nguồn tin cho rằng đa số các Bác sĩ trong đoàn y Tế Úc Đại Lợi cốc phải là... Bác sĩ! Họ chỉ là những sinh viên Y khoa sang đây mượn bệnh nhân Anamta để... thực tập!

CÓ câu Trời khấn Phật hy vọng rằng đây chỉ là những tin đồn nhảm nhí. Lòng tốt của ông bạn Mễo đã làm người dân Giao Chi thất vọng, khi người ta nghi ngờ rằng ông bạn Mễo lấy cơ bảo vệ chính nghĩa tự do để thử vũ khí bom đạn. Không lẽ ông bạn Úc Đại Lợi cũng lấy cơ cứu giúp người bệnh Giao Chi để thực tập... dao kéo?

Con Ong mong rằng Bác sĩ Trưởng Đoàn Y Tế Úc Đại Lợi, nên giải thích rõ ràng cho thân nhân những con bệnh chề cuộc đời vì giải phẫu, hiểu rõ cái «lý do kỹ thuật» để họ khỏi hoang mang và đồn nhảm.

Ba Tàu tiếp tục đề bẹp dân Mít

Ông Nguyễn đức Bích chủ tịch Hợp Tác Xã trà Cao Nguyên tiết lộ cho anh em báo Con Ong biết rằng: nếu cứ trong tình trạng này kéo dài dài thì chắc chắn rằng người anh em Ba Tàu vào một ngày gần đây sẽ bá chủ Lâm Đồng về vấn đề thao túng thị trường sản xuất trà lá, trà sen, trà nụ với v.v... cũng như các nông dân sẽ đành cam chịu bần mình cho chúng hết trời.

Theo như ông Bích Than vẫn rằng: tụi này rất đồng địa nên ngoài vấn đề bao dân các nông dân sản xuất cả đến những giấy gói trà (giấy bạc em ballase quý vị Ba Tàu cũng tung tiền ra mua gọn, làm cho các nhà sản xuất dù rằng có trà cũng đành phải khốc róng vì không có giấy lấy đâu mà gói.

Hợp tác xã trà Lâm Đồng Biao đã được nhà nước hỗ trợ thêm 27 triệu để hoạt động hầu nâng đỡ cho giới sản xuất trà, nhưng cũng chỉ vì Ba Tàu mà đang có mối tắc tị.

Ông chủ tịch HTX khóc rằng: Đồng bào và giới sản xuất trà khó có thể có cuộc sống tốt đẹp nếu nhà nước không áp dụng biện pháp hy sinh nào để ngăn chặn âm mưu của Ba Tàu.

Nixon chê... Giao Chi

OAT-SINH-TÔNG.— Trong một cuộc họp báo ông đại đế Nit-Xông cho biết sẽ cử một đại diện qua dự lễ tấn phong ông Thiệu, cay thât. « Thiên tử chẳng bao giờ tới các nước chư hầu » đó là câu châm của các vua Tàu ngày xưa áp dụng ở đông phương, nay đại đế Nit-Xông đem áp dụng ở Mỹ thì... cay cho cái gọi là dân chủ và tình đồng minh thât. Đại đế không qua vì đại đế còn lo chuyện đi Tàu, đi Nga. Đi tới nhà khách thì khó và quan trọng, chứ đi tới nhà «bạn nhỏ» đồng minh thì tới lúc nào không được. Chẳng hiểu đại đế sẽ cử «sứ thần thiên quốc» nào sang, nếu lại ông Kít Sanh Gờ thì còn nhiều chuyện.

Năm nay lễ tấn phong ông Thiệu, đại đế Nixon không qua, nhưng sang năm lễ tấn phong Đại Đế có lẽ để giữ tinh thần tự trọng, ông Thiệu cũng sẽ không qua, mà chỉ gửi bí thư Hoàng đức Nhà qua thôi.

Quản lý: HOANG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài gòn

Một số 20đ. Một tháng 30đ. Một năm 820